

# PARSON NEWSLETTER

● SVENSKA PARSON RUSSELL TERRIERKLUBBENS MEDLEMSTIDNING ●

ÅRGÅNG 14 · NUMMER 3 2007



Tilda i agilitylandslaget  
En amerikansk parsonlighet  
Möt Kennel Emblazy's  
Var är älgen?

Foto Jon Seneger



## till Anne Worsencroft...

... ägare av den svenskfödde parsonkillen Socke, Nado Shiz's Qougar, som nyligen utsågs till BIR av domare Kerstin Buss på den tyska parsonklubbens motsvarighet till vår Special.



I Tyskland har ni två parsonklubbar och detta var en utställning i PRTCD:s regi. Har du lust att guida våra läsare en smula och beskriva era klubbar och hur man vet vilken man ska höra hemma hos?

Båda klubbarna, PRTCD och KfT är anslutna till tyska kennelklubben och FCI och medlemmarna kan delta i båda klubbarnas utställningar. PRTCD samlar inte enbart sällskapshundsägare, utan även jägare i och med sitt medlemskap JGHV (jakthundklubb) och det är också den enda klubben som kan anmäla hundar för grytträning.

Kft är för alla terrierraserna och betydligt större än PRTCD.

Vilken klubb man väljer måste var och en till syvende och sist själv avgöra. Vi fick ett gåvomedlemskap i PRTCD när vi köpte vår första parson, Nervous Breakdown Gentleman's Honour.

PRTCD:s National är en årligen återkommande utställning – berätta lite för oss om utställningen och dess kringarrangemang.

Klubbpecialen är mycket riktigt en gång om året och arrangeras av en regional arbetsgrupp inom klubben. I år var det den norra kommittén som stod för arrangemanget. Vi höll till i en stor ridanläggning som innehas av en klubbmedlem. Inför själva specialen inledde vi en avelsmönstring där avelstillstånd utdelas och där måste hundarna vara över ett år för att delta och de kommer för att få ett positivt utlåtande "god" eller "utmärkt" för att kunna få grönt ljus för avel.

Efter det började klubbens utställning: för varje cert utdelades ett medlemsskönt pris. ett specialpris för "den längsta resan" gick faktiskt till Sverige och Gun-Britt Blomdahl för hennes hane Barsetta Oliver Twist och tiken Nervous Breakdown Kijon forever. Sedan utdelades specialpriser till bästa unghund och klubbvinnaren.

Så vår Nado Shiz's Qougar fick hela tre pokaler den dagen: för certet, bäste unghund och för BIR.

Det tyska utställningssystemet är aningen komplicerat. Klubbarna (PRTCD och KfT) är indelade i lokal- och regionalavdelningar. Inom KfT krävs fyra cert inför tre domare och två regionala avdelningar för ett unghundschampionat. För att bli tysk utställningschampion behöver hunden två cert och därtill 3 cert från internationella utställningar inför tre regionala och internationella avdelningar.

fortsättning på sid 12



## Redaktörens rader

Välkomna till ett nytt Newsletter – säger jag som hade räknat med att få vara en av er... som skulle få öppna tidningen utan att ha en aning om vad som väntade mellan pärmarna. Men den nya redaktören låter vänta på sig och därför blir det återigen jag som gläntar på förlåten till ett Newsletter jag vet allt om, in i minsta kornet.

En fin nyhet som ges plats är att Tilda, vår duktiga agilityparson, med matte Anna kom in i det Svenska Landslaget och när ni läser detta har de redan avverkat VM, men de Nordiska mästerskapen återstår. Det är oss veterligen den första svenska parson som fått äran att springa för Sverige och redan det är ju stort och samtidigt bara en början. Vi vet att fler har möjligheten att gå i deras spår framöver. Så har till exempel agilityduktiga Joy i kraft av sina fjolårspoäng utnämnts till Årets Agilityterrier 2006 av Svenska Terrierklubben.

Vi har en ny avelskommitté och den föregående har nyligen reviderat och uppdaterat vår RAS (rasspecifik avelsstrategi) på uppmaning av Svenska Kennelklubben. Det är intressant läsning och vi publicerar en något förkortad version här i tidningen.

Valberedningen påminner om att det är redan dags att föreslå kandidater till nästa års styrelse inför årsmötet som hålls i 27 januari i Mariannelund, Småland. Likaså hög tid att vässa pennorna och skriva motioner om det som ligger er varmt om hjärtat. Vi kan påverka klubbens arbete och inriktning.

Newsletter är inte optimalt för debatt med sin långa pressläggning och numera är vi ju vana att kunna svara på direkten på nätet. Vi har också debattsidor på vår hemsida. Lika fullt har vi släppt in debatten i Newsletter och då bett en rad personer kommentera det insända debattinlägget. Vill ni sedan diskutera vidare – gå till medlemsidorna på vår fina hemsida och gör dem levande.

Annica



Fem frågor till Anne Worsencroft.	2
Tilda & Anna i Svenska Agilitylandslaget	4
En amerikansk parsonlighet	7
forts Anne Worsencroft	12
Fem frågor till Katarina Johansson	13
Möt kennel Emblazy's	14
Nya championat	19
Avelsstrategi	20
Två fina företrädare för rasen	
fyller femton	24
Ordförandens rader	26
Styrelsen informerar	27
Avelskommittén	28
Aktivitetsrapporter från söder till norr	31
Jaktsektionen	33
Upprop från valberedningen	34
MH med mera	36
Webbspalten	37
Kontaktinformation förtroendevalda	38
Debatt The Moose is loose	39
Kommentarer till The Moose	41
Valpförmedlingen	44
Nästa nummer	46
Fakta om Newsletter	47
Annons i Newsletter	
Kennel Danscan's	37
Agria	43
Kennel Double Barrel's	48

Ansvarig utgivare: Katarina Johansson  
Redaktör: Annica Andersson  
Form: Jan Rogberg  
ISSN 1650-5069

# Tilda & Anna i Svenska Agilitylandslaget

**V**i återkommer ofta till den sex-åriga parson-tiken Tilda, i stamtavlan SAgChSAg(hopp)Ch Ruby-Red, eftersom



hon och hennes matte Anna har givit och ger oss så många anledningar i ailitysammanhanget. Minnesgodas läsare har även klart för sig att det var det teamet som stod bakom Tildas agilityskola här i Newsletter och att Tilda var rasens första dubbelchampion inom agility. Nu har de nått ända in i det Svenska Agilitylandslaget och när vi räknar samman året så kommer det utanför alla listor vara årets parsonbedrift – hur det än går i VM och NM inom kort.

Nu har deras tålmodiga tränande och tävlande lett dem ända fram till det Svenska Agilitylandslaget. Dit kvalificerar man sig genom resultat på tävlingar och under våren har man kunnat följa uttagningstävlingarnas utfall på Svenska Brukshundsklubbens hemsida. Det har länge stått klart att Anna och Tilda tillhört de som skulle stå för toppstriden och så blev det.

Det finns tre klasser - small, medium och large och Tilda tillhör mediumklassen. Fyra mediumhundar är uttagna att representera Sverige i Världsmästerskapen i Agility i Hamar, Norge, den 27-30 september 2007 och sedan i Nordiskt Mästerskap Agility, Helsingfors den 10-11 november 2007. Dessutom har man tre reserver. För första gången är det inte mindre än tre terrier (en parson, en border och som reserv en staffe) av de sju deltagande i Sveriges Agilitylandslags mediumklass.

I skrivande stund vet vi ingen annan parson som har nått ända fram till landslaget i



Agility så vi har all anledning att vara stolta över Tilda och tack-samma mot Anna som kämpat fram en parson i det strålkastarljuset.

När denna tidning når er har sannolikt redan VM varit och resultaten kan ni få (eller följa) via [www.sbk.se](http://www.sbk.se) eller [www.agility-wc2007.no](http://www.agility-wc2007.no).

Så här skriver uttagningskommittén om varför de har valt ut Tilda och Anna som ju inte är med i laget, utan tävlar individuellt i VM, och sedan kör både lag och enskilt i Nordiska mästerskapen i Finland: "När Anna och Tilda kör nollade lopp går det ruggigt fort och kan bli hur bra som helst, en individuell plats blev därför valet för dem."

*Det är rätt spännande nu Anna...*

*Hur mår ni så här några veckor inför att ni ska springa i Världsmästerskapen Agility?*

Vi mår bra, pirrar lite emellanåt.



*Hur har ni laddat?*

Jag har gått igenom de Internationella reglerna och tränat på hinder som skiljer sig. Jag har försökt hamna bra mentalt. Längre promenader. Rensat undan eventuella spöken i garderoben. Repeterat sånt som Tilda kan, men jag inte alltid litat på. Självförtroende är en viktig del på VM.

*Tilda skadade sig för några veckor sedan – är hon läkt och fit for fight?*

Ja då! Det var bara ett sår som hon fick sy, och sånt läker ju fort, det är ju värre när muskler eller leder börjar strula, men det har vi varit skonade ifrån.

*Hur är lagandan inom Mediumlaget och inom Agilitylandslaget i stort?*

Jag tycker den är mycket bra. Självt känner jag att jag har bra kontakt med flera. Jag har haft terapisaamtal och träning med en vän som har varit med flera gånger tidigare, det känns verkligen skönt att ha en rutinerad axel att luta sig mot.

**Terrierinslaget i Svenska Agilitylandslaget i år består av fr.v. Tilda med Anna Käll, Musse med Jens Nilsson och Pippi med Christina Beskow.**



*Hur ser konkurrensen ut för Tilda och dig?*

Det finns en och annan extrem hund, men sen är det ganska öppet för fight. Men olika hundar går olika beroende på bana och underlag, så mycket beror ju på det också.

*...och för vårt blågula lag i stort?*

Jag tror att det finns flera chanser till medaljer, flera rutinerade förare som har varit med förr, några snabba som har chans individuellt och ganska säkra hundar i alla tre lagen.

*Vad fick dig att satsa på landslagsplats?*

Jag behöver mål att jobba mot. Sen lovade jag en kompis för 3 år sen att jag skulle vara med på VM, så det var väl bäst att hålla det löftet.

*Hur mycket extra jobb har det inneburit i form av tävlingar och ren råträning?*

Jag har tränat mer målmedvetet med Tilda i år. I vintras började vi med att simma för att hålla igång konditionen och musklerna under vintern inför första uttagningen som var re-

dan i påskas. Vi har kört mycket lyft och kontrollövningar för bakdelen vid sidan om planen för att minimera rivningar. Sen har jag analyserat tävlingarna mer än vanligt och verkligen försökt att träna på våra svagheter och utveckla våra starka sidor. Tidsmässigt har vi nog inte tränat mer, men alltsammans har varit mer genomtänkt och koncentrerat på uttagningstävlingarna.

*Hur ser dina egna förväntningar ut inför VM?*

Jag hoppas och tror att det ska bli väldigt roligt. Jag känner egentligen ingen press som förstagångsdeltagare och jag har lovat mig själv att njuta av att bara vara där.

*Hur ser dina "hopes and fears" ut?*

Mina förhoppningar är att hamna rätt mentalt så jag kan känna att jag kör bra, flytiga,

**Tilda och Anna är uttagna att representera oss både individuellt och i mediumlaget.**



snabba lopp. Min fasa är att hon ska bli övertaggad av den väldiga publiken, flippa ur totalt och glömma det hon kan, eller att de har med bordet i agilityklassen. Det går rykten om det, men det gör det varje år.

*Ni går onekligen i bräschen för rasen i Sverige - men hur är det finns det andra parson med i VM?*

Tilda är enda parson i medium som deltar på VM, sen finns det fyra i small. Så i listorna är det med andra ord totalt fem parsons av 190 hundar small/medium.

*Vad kommer skillnaden mellan VM och NM vara för er del?*

Nordiska Mästerskapen blir mer som en vanlig tävling. Inte alls samma publiktryck. Det är ju trots allt bara fyra från varje land (Norge, Danmark, Finland, Sverige), så det blir 16 i varje storlek. På NM springer jag även i laget.

*Vi håller och kommer hålla tummar och tassor för er så klart • ni må springa individuellt men nog springer ni för parson och terrier också... Den största bragden är redan avklarad • att nå till ordinarie plats i landslaget mitt i Tildas formtopp!!! Stort grattis!*

Tack!

**PS.** Jag har lovat att Anna ska få döpa min Loas valpar om hon tar VM-guld... Det känns som om chansen är stor att de får heta Gunga, Hopp och Balans eller något sådant... på norska ;-)

**PPS.** Apropå Agility-VM i Hamar kommer samfälliga rapporter som säger att Tilda och Anna skötte sig väldigt bra. Men jag kan lugnt namnge mina valpar själv - dvs ingen guldmedalj - men vårt ekipage fick även hoppa in i laget och de är nöjda med sin insats och tycker att VM var otroligt inspirerande. Nu laddar de om för NM. Bra jobbat! **DS.**

Foto: Jon Seneger och Elin Holmroos

# En amerikansk parsonlighet

## om svenska parson, grävlingar och specialer

**D**en amerikanska AKC-domaren och parson-uppfödare (Kennel Childs Play) Kelly D. Meeks-Childs, var inviterad av Kennel Radagast, och Kennel Adesso att komma över för att delta i den svenska grävlingssjaktpremiären och för att träffa den hane som hon exporterat och se hennes andre hanes svenskregistrerade avkommor. Hon tog även med sig en uppfödarkollegas lilla, numera svenskregistrerade, parson över Atlanten. Kelly har fött upp parson under en räkka av år och arbetar som domare inom den amerikanska



AKC) och har jagat med sina hundar – en i USA synnerligen ovanlig kombination – och hon är också medlem i den amerikanska parsonklubben (PRTAA) kommitté som just nu ser över rasstandarderna. Helt enkelt en mycket intressant person att prata parsonrelaterade ämnen med. Så vi har helt enkelt ställt lite frågor till henne med tanke på Newsletters läsande.

*Håll tillgodo!*

**En terriermänniska är gladare står det på Kellys tröjan**

**K**elly, du har nyligen besökt Sverige av idel parsonskäl och jag skulle vilja be dig – så här en dryg månad efter hemkomsten till Virginia i USA – att dela med dig lite av några av dina intryck efter ha deltagit i grävlingssjakten och sett svenska parsons jaga i våra naturgryt och träna i provgryt samt efter att ha ägnat långa nätter framför TV:n att se igenom några av videofilmerna från senare års svenska parsonspecialer. Vad hade du för förväntningar på grävlingssjakten i jämförelse med vad du de facto såg och upplevde under grävlingssjakterna i Värmland och i Uppland?

★ Jag visste, förstås, att grävlingen är ett större bytesdjur än någonting vi har här i USA om man då bortser från riktigt stora exemplaren av tvättbjörn som man kan stöta på

till och från. Mina förväntningar handlade nog mycket om att grävlingen skulle vara ett slags uppförstorad version av vårt murmeldjur eftersom deras boplatser är så likartade – det visade sig emellertid vara stora skillnader.

Grävlingen är betydligt större i verkligheten än vad jag hade föreställt mig. När jag spanande och fick möjligheten att känna igenom den grävling som Radagast Luna hade arbetat med så insåg jag att det förelåg intressanta skillnader. Grävlingens fett och bröstorg går inte att pressa samman på samma sätt som det mer elastiska murmeldjuret. Den är och förblir totalt sett större i kroppen och behöver därför större grytingång och gångar utifrån vad jag såg när grytet var uppgrävt. Grävlingens ben och bröst är betydligt större än på våra inhemska murmeldjur. Dessutom

beter sig grävlingen, i jämförelse med murmeldjuret, annorlunda i mötet med hunden – den förefaller mer aggressiv och kan göra hunden större skada med sina rakbladsvassa tänder och mycket längre och grövre klor. Bara det faktumet att den kan rulla ihop sig och ge sig på hunden underifrån och rikta in sig på strupen om hunden kommer på grävlingen bakifrån är direkt annorlunda. Murmeldjuret skulle snarare bita en parson i nosen, ansiktet och tassarna. Farbror Grävling är sannerligen ett respektingivande djur.

*Du bor ju på den amerikanska östkusten och ni jagar djur med era parson som vi inte har här. Kan du ge oss en/ kort beskrivning av era grytlelevande djur?*

★ Vi har ju ett djur gemensamt, rödräven, så jag hoppar över den - och beskriver då hellre pungråtten, tvättbjörnen och murmeldjuret – med tillägget att vi jagar gärna, men avlivar inte våra rävar. Vi släpper



Kelly-ankomst: Kelly D. Meeks-Childs och Dottie har just anlänt från USA

de så att vi kan jaga dem vid ett senare tillfälle. På grund av vår prärievarg så blir vår rödräv mer och mer sällsynt, varför vi hellre släpper den med tanke på kommande rävjaktdagar.

### Murmeldjuret

Den vanligaste villebrådet för oss här i USA är murmeldjuret. Det finns en art av den här på östkusten som inte står att finna på västkusten, men de som de har där är å andra sidan besläktade med våra. När jag växte upp kallade vi dem "Whistle pigs" för deras distinkta visslande när de anade fara.



### Murmeldjurets skalle

Normalvikten för ett murmeldjur är ungefär 7 kilo, lite beroende på ålder och tillgång på föda. De kan väga uppåt 11-12 kg men då talar vi sällsynt stora exemplar. Grytets ingång och gångar är ungefär hälften så stora som grävlingens. Tanderna på murmeldjuret består primärt av de fyra rejält tilltagna framtänder som de använder för att beta gräs och liknande vegetation och så molarer i bakre delen av käken för att kunna finfördela födan. Man kan se på nedanstående bild att murmeldjurets tanduppsättning skiljer sig från grävlingen som ju har fram, hörn och baktänder precis som våra parson har.

### Tvättbjörnen

Ett annat jaktligt byte i våra gryt är tvättbjörnen. Den är i princip att betrakta som nordamerikansk även om den blivit inplanterad i Tyskland i något sammanhang som har lett till en förvildad population där och även återfinns i de allra nordligaste delarna av Sydamerika.

De föredrar att leva och bära på sina avkommor uppe i träden hellre än i grytet. Ett "tvättbjörnsträd" som vi kallar det är igen-

kännbart på långt håll - ett i allmänhet stort och dött träd, beläget invid vatten där de kan tvätta sin föda, och tillgängligt från marken för dem genom sin ihåliga stam. Ofta är trädet missfärgat på utsidan av allt klättrande upp och ner. Tvättbjörnen går i gryt under årets alla årstider, men säkrast finner man den där på vintern när det är riktigt kallt väder.

Tvättbjörnens tanduppsättning påminner mycket om grävlingens även om deras bakre tänder mer är avpassade för att mala vegetabilisk föda, såsom växtdelar, frukter och nötter, snarare än för att bearbeta kött. Ett fåtal är asätare, men då handlar det mest om ryggradslösa smådjur som grodor, gnagare och kräftor. Storleksmässigt påminner tvättbjörnarna om de mindre grävlingarna men vikter runt 8-11 kg.

### Pungråtten

Vi jagar även pungråtta med våra parson här i USA. Man finner dem gärna i murmeldjurens hålor eftersom de gillar mörka gömställen. De är kända för att "spela döda" som sitt främsta försvar mot hot: De ligger livlösa med uppdragna läppar, fradga i munnen och sänder ut en stinkande doft från analsäckarna. Detta är inte något som de kontrollera utan snarare en ofrivillig kroppslig reaktion på fara. Deras tanduppsättning motsvarar våra hundars.

Ovanstående jaktliga villebråd jagas här som man jagar överallt annars. Liksom med grävlingen får vi i allmänhet gräva oss fram till dem. Men det händer att man har tur och de kommer utrusande. Den farligaste av dem är enligt min mening, tvättbjörnen, som inte bara är ilsken utan även rent ut sagt aggressiv och ibland dessutom inte en utan flera tillsammans. Det som skiljer den från de andra är fötterna som är utrustad med tummar som gör att den kan grabba tag i hunden när den försvarar sig. Jag har hört talas om hur fullvuxna stora tvättbjörnarna ska ha dragit med sig och dränkt Coonhounds (tvättbjörnshundar red anm.) i vattendrag genom att hålla nere deras huvuden och sedan dra dem ner i vattnet.

*Vad skulle skillnaden vara för din svenskfödda parson Greta om hon växte upp som jakthund här eller, som nu, i Virginia?*

★ Den enda skillnaden som jag kan komma på är träningen. Här tränas inte hundarna på det formella sätt som ni gör innan vi tar ut dem på jakt. Vi tränar dem inte i provgryt... vilket jag tror leder till nästa fråga... Men Greta kommer förmodligen tas ut i jakt direkt utan att passera ett träningsgryt, även om jag har lovat hennes uppfödare att jag ska testa henne i kennelklubbens Earthdog innan jag tar med henne till Sverige för att jaga grävling om ett eller två år. LOL.

*Vad tänker du om vårt system att träna och testa hundarna i konstgrytet innan vi låter dem gå ner i ett naturgryt?*

★ Jag älskar verkligen er träning i konstgryt. I Sverige använder ni ju en levande grävling i träningen och hunden kan bli biten om den agerar korkat och sticker in nos eller tassar i kitteln. Så även om ni har gallren så får hunden en chans att lära sig av sina misstag att den kan bli skadad.

### Sven Eriksson bjöd på härlig grävlingjakt



Här i USA använder de rättor i en bur. I den andra klubben som jag tillhörde för många år sedan så klockade man hundarna och tävlade på tid vilken hund som når rättburen fortast och man kan få både titlar och priser för det. Jag avskyr det upplägget!!! Så är det tack och lov inte i kennelklubbens Earthdog. Det lär ju hunden att rusa genom grytet och att den inte kommer att göra sig illa. Ingen bra sak att lära en hund som senare ska möta ett respektingivande bytesdjur.

På vår kennelklubbs, AKC, Earthdog klockas inga hundar, men det är fortfarande rättor i bur som används. Jag har lite delad mening om den träningen. Jag känner till hundar som gått med på spelets regler och skäller på rättorna i buren och sedan när den skickas ut i jakt, har förväntat sig samma villkor. När rättorna sedan inte var strax innanför ingången så kom hunden ut utan att ha letat igenom resten av grytet. Jag har hittills inte deltagit i kennelklubbens Earthdog, så jag kan i dagsläget inte säga om det här var hundar som inte skulle ha varit förmögna att jaga oavsett. Det kan mycket väl ha varit fallet. Jag planerar att testa deras träning i år... och ska meddela er senare hur det går.

*Du är även, av den amerikanska kennelklubben utsedd, utställningsdomare. Tiden räckte inte till att besöka svenska utställningar när du var här, men vi hann se igenom videofilmer från de senare årens Parsonspecialer. Om jag här ber dig om en kortfattad kommentar?*

★ Kortfattad? Sedan när känner du mig som en som fattar sig kort ;-). Skämt åsido – min kortfattade reflektion måste bli den att i vilket land du än bor, har vi alltid saker som kan förbättras. Generellt gillar jag de svenska parsonhundarna, särskilt då frampartierna imponerar och i synnerhet då fronterna.

*Vi har en pågående debatt i vårt Newsletter om parsonhundarnas storlek och vad som händer om man inte använder eller ens testar våra på det som de var ämnade för. Är det*

*något som ni diskuterar inom den amerikanska parsonklubben - PRATAA - också?*

★ Det är något av ett evigt samtalsämne bland våra medlemmar: Eftersom vi alla är medvetna om att kyrkoherde (eng. parson) Russell - som ju våra hundar har fått sitt namn från, var en entusiastiskt rävjägare som dagligen red ut med sin foxhounds och terrier. Han utvecklade den här rasen till rävsprängare; att gå ner och fösa räven från sin lya under jord, upp och ut, så att jakten ovan jord kunde fortsätta. Även om han jagade annat också, det står om allt detta i hans memoarer om ni har tillgång till dem (varför inte låna ett ex av någon som har dem annars), så var det alltid Mickel räv som var hans huvudintresse. För att en hund ska kunna följa räven ner under jord och ta sig genom dess grytgångar så krävs att den är byggd på ett sätt som gör det möjligt... särskilt då storleken på bröstkorgen.

Grävlingen gräver relativt vida gångar och jag fattar ju att det gör det möjligt för en större hund att ta sig ner där. Jag måste ändå fråga mig... Om hunden tas till en jaktmark där räven inte använder grävlingsgryt, utan snarare de som den har grävt själv, skulle den större hunden fortfarande ta sig in? Räven gräver inte som grävlingen och det kan nog vara bra att ha i åtanke när du föder upp parsons oavsett var man bor. Jag har murmeldjur som gräver de flesta gångarna gångar här där jag bor och de kan, tidvis, vara smalare än rävens, men är normalt samma storlek. Så kan mina hundar ta sig in i murmeldjurens gångar, ja då vet jag att de klarar av rävens också.

Här i USA har vi en höjdbegränsning som gäller i utställningssammanhang – är de för små eller för höga så kan de helt enkelt inte få sin championstitel. Det leder till att folk håller sina hundar i den storlek som krävs för att också kunna jaga med dem. Det är nu inte allt som krävs av en parsons konstruktion. Den måste också ha en bröstorg som gör det möjligt att vika ihop sig och krypa igenom de där gångarna. Nu hjälper höjdbegränsningen i viss mån till att hålla bröstmättet, även om det ändå inte är fullt så enkelt. Jag har sett hundar som är 30 cm höga ha enormt stora

bröstkorgar och 38-centimeterhundar som haft riktigt tunna bröstkorgar, det måste betraktas som ytterligheter ändå.

Att jaga ger dig ett perspektiv på vikten av att hålla i storlekarna, både på hund och deras bröstkorgar, men det innebär inte nödvändigtvis att du måste jaga för att inse vikten av att hunden ska kunna ta sig in i ett gryt. Har man bara varit med och sett hundarna jaga med någon annan så kan man onekligen överföra vad som krävs på den egna hunden... I avelsarbetet på parson gäller som alltid att man inte ska låta en för stor bröstorg slinka igenom för att hunden i övrigt är så vacker. Det är en återvändsgränd som slår tillbaka i vilken uppfödning av parson som helst. Tro mig, jag talar av egen erfarenhet, been there and done that! LOL.

Jakten är det sätt som man håller koll på att instinkten är på plats i parsonuppfödning, den som gör våra hundar värdiga epitet "grytdemoner". Och det är det enda sättet att försäkra sig om att dessa terriers jaktlust bevaras. I det avseendet tror jag att det är viktigt att som uppfödare få ut åtminstone en ur varje generation i aktiv jakt, inte enbart

med tanke på storlek, även om det står högt på min egen prioriteringslista, men också för att försäkra oss om att vi bibehåller den instinkt som terriermännen arbetade så hårt för att avla in i dessa hundar. De har anförtrott oss sentida allt detta och vi borde verkligen arbeta hårt för att upprätthålla deras arbete.

*Jag har listat ut att det vore trevligt om du skulle kunna bli Newsletters korrespondent i USA – skulle det vara tänkbart... att skriva en kolumn med jämna mellanrum från ditt perspektiv för våra medlemmar – i tidningen eller på vår hemsida?*

★ Tackar, jag är hedrad av att få kultivera våra relationer över Atlanten. Nu när den globala ekonomin expanderar, blir alla våra kontakter mer och mer världsomspännande och jag kan inte se annat än att vi kan ha glädje av det.

Ha det så trevligt i utställningsringen och på jakten under hösten!!!

Yours in sport, *Kelly D. Meeks-Childs*  
från USA

Här spannar Kelly Lunas grävling.



fortsättning från sid 2

På vår årliga utställning utdelas endast ett BIR och därför är vi så klart oerhört stolta över vår unge Socke. Det var en lyckad och avslappnad dag, eftersom han har en väldigt balanserad personlighet. Han är glad att se alla – såväl hundar, som människor.

*Vad sade domaren om Socke då?*

Domaren Kerstin Buss skrev följande:

9 månader gammal, utmärkt kraftfull hane, utmärkt huvud, uttryck och ögon, med utmärkt ansatta öron, utmärkt överlinje, utmärkt bröstdjup, utmärkt päls, utmärkta vinklar fram och bak, rör sig fritt, visar sig mycket väl.

*Hur firade ni hans framgång?*

Det blev inte mycket firande, vi hade 65 mils bilresa framför oss. Men väl hemma bortåt 10 på kvällen väntade våra vänner för en att fira Sockes framgångar.



*Vad händer näst för Socke ?*

Framöver kommer han medverka vid de internationella utställningarna i Dortmund, Hannover och Stuttgart.

## 2345 frågor till Katarina Johansson

... vars tik Honeyfarms Joyride, kallad Joy, tilldelats titeln Årets agilityterrier 2006 av Svenska Terrierklubben.

*Gratulationer till Joy och Katarina! Berätta först om Joy och hur ni kom in på agility...*

Tack ! Joy är en energisk liten parsondam med mycket egen vilja som behöver mental stimulans för att må bra. När HON vill är hon superduktig men passar det inte henne så kan hon själv.

Vi började med lydning och fick möjlighet att började träna för Susann Wastensson som gav oss otroligt mycket, det var roliga och intressanta lydningsslektioner, efter hand så började vi intressera oss för agility och träffade Anna Käll med Tilda som vi tränade ihop med, efter ett tag blev det tävlingar och på den vägen är det.



*Berätta litet om vad denna utmärkelse står för och hur man får den?*

Enligt vad jag har förstått är det första året denna titel delas ut och eftersom det finns många duktiga terriers så är det klart är det att det är skoj att fått titeln. Jag såg en annons i terrierposten under 2006 och tänkte att anmäla oss kan vi väl ändå, det är bra reklam för rasen att visa att Parson kan.

*Det är fjolårets agilitybedrifter som det här handlar om. Berätta för oss om Joys agilityår 2006.*

Joy har mycket egen vilja och gör inte alltid som matte vill, är jag otydlig visar hon det tydligt genom att "nafsas" i ben eller armar, hon har koll på allt runt omkring vilket har gjort att jag blev osäker i min handling. 2006 var ett år med inte så mycket tävling utan mer träning för att vi skulle hitta tillbaka till varann.

Vi var bl.a. anmälda till en tävling, tror att det var 3dagars i Hässleholm då jag bestämde att vi skall bara åka och ha roligt inte ta det på så blodigt allvar, vi diskade oss i alla lop-

pen utom sista hopploppet i klass2 som vi vann överlägset, hör till att det kvällen innan var fest för alla deltagare så jag och en dam från Halmstad som tävlade i samma klasser bestämde oss att vi vinner varsin klass imorgon...

*Hur har det gått för Joy under innevarande år?*

Vi har bara startat i fyra officiella klasser varav ett nollat lopp i Ag2 så detta blir ett mellanår då jag har satsat mer på min unghane Bellman som är en dröm att jobba med gentemot Joy, han är tvärtemot Joy följsam, stressställd och kontaktsökande, självklart har jag lärt mig mer under året och kan kanske undvika några av de fel jag har gjort med Joy.

*Vad har ni för mål näst?*

Hon har fått åldersrelaterad grå starr som jag skall kolla upp igen för att se hur det påverkar henne i agilityn men det är för närvarande Bellman som gäller men Joy får självklart vara med och träna och ibland tävla för att må bra.



# möt... Kennel Emblazy's



**Kennelnamn:** Emblazy's

**Kennelns slogan:** Kvalitet framför kvantitet

**Innehavare:** Britt Pereira

**Parsonuppfödare sedan:** 1995

**Antal hundar hemma:** 1 tik

**På foder:** 4 st. hundar på foder,  
2 hanar och 2 tikar

**Antal valpkullar sedan starten:** 9 st.

**Importer:** 2 importörer från Norge

**Championat:** 6 svenska och 1 nordisk  
utställningschampion, 3 viltspårchampion  
och 1 grytjaktchampion och mina båda  
importörer är också utställningschampion.

## Hur kom det sig att du fastnade för Parson Russell Terrier?

Det kom sig av att jag haft en högställd Jack Russell på 60-talet som var en helt suverän hund. En dag sa min syster Anne-Marie till mig; "Britt, kan du inte skaffa en renrasig hund, så vi kan åka tillsammans på utställningar". Sagt och gjort, jag började titta i Hundsport vilken ras jag skulle skaffa. Då fick jag se att Parson Jack Russell (som dom hette i början av 90-talet) just blivit godkända i SKK och det var ju en sådan hund jag haft när mina barn var små. Jag började ringa runt till olika kennlar och fick hänvisning till Lotta Reifenberg som var den enda i hela Sverige som hade parsonvalpar till salu just då. En av dessa tikvalpar blev min och hennes namn var "Embla" och året var 1993! Hon blev kennel Emblazy, stamtik nr 1 och från hennes linjer härstammar alla mina hundar utom en.

## Vem var din mentor och samtalspartner när du startade?

Mina samtalspartners var ju bl.a. Emblas uppfödare Lotta Reifenberg och även Anna-

Karin Berg (Kennel Rabalder) blev min vägledare i utställningsringarnas outgrundliga vägar och visade mig även hur det gick till att trimma en terrier. Sist men inte minst. så har Svante Frisk och Kalle Källgren varit mina ovärderliga mentorer vad som gäller allt inom rasen Parson Russell Terrier.

## Rasen är fortfarande relativt okänd och sammanblandas allt som oftast med Jack Russell Terrier. Hur låter din kortfattade beskrivning av rasen för den oinvigde?

Parson Russell är högställd och hette förut Parson Jack Russell. För antalet år sedan då Jack Russell blev godkänd i SKK, så valde FCI att ta bort "Jack" ifrån vårt namn för att man skulle skilja de två raserna från varandra. Parson= Högställd, Jack Russell = lågställd. Båda raserna är registrerade i SKK.

## Varför ska man välja en Parson Russell Terrier?

Tycker man om en alert, arbetsvillig, envis, och människoälskande hund som aldrig blir trött, ska man välja en Parson. OBS! stor hundvana, motivation och tålamod krävs, har man inte det så rekommenderas att välja en annan hundras.

## Hur rangordnar du jaktegenskaper, mentalitet och exteriör?

För mig kommer mentalitet som första prioritet. Sen kommer hundens funktion, med detta menar jag inte att jaktegenskaper skall stå längst ned på listan, men har inte hunden bra mentalitet och funktioner så kan den ju inte bli en god jakthund heller. En god exteriör är väl också en bonus, för även en jakthund får faktiskt vara både rastypisk och vacker. Full pott, är en mix av alla dessa egenskaper!

## Vilken är den största förändringen med rasen sedan du startade?

Den största förändringen tycker jag är att tikarna börjar bli av mycket god kvalitet och storlek. Och för varje år på Parsonspecialen ser man att valparna bara blir bättre och bättre både hanar o tikar.

## Hur kom du fram till ert kennelnamn?

När jag skaffade Embla så hade jag redan en blandrastik som hette Lazy, jag satte ihop deras två namn som då blev Emblazy's. Nu är dom båda i hundhimlen men finns kvar i mitt kennel -prefix och i mitt minne så länge jag lever.



Foto Laila Rantanen

Kennelns stamtik Embla

## Vilken Parson tycker du har kommit ditt ideal närmast?

Heythrop Trailblazer är mitt ideal av hund. Han har ett underbart terrieruttryck, suverän topline, välvinklad och inte för grov.

## Vad skulle diskvalificera en hund för fortsatt användning i din avel?

Dåligt mentalitet, uppkomna ärftliga eller andra sjukdomar. För många tandbortfall.

## Hur tar du ut den bästa valpen?

För mig är det svårt, för jag går oftast på känsla och glömmer då att titta på olika fel och brister som kan finnas. Men jag har ju min coola syster Anne-Marie som påtalar detta och hjälper mig att hitta rätt valp så gott det går!

## Vilken tik och/eller hanhund har haft störst betydelse för din uppfödning?

"Embla", både exteriört och mentalt och för alla fina, trevliga och arbetsmässigt duk-tiga barn-barnbarn och barnbarnsbarn som hon är stammom till.

## När du parar en tik, hur går i allmänhet tankarna inför valet av hanhund?

Jag tittar på linjer, så det inte finns för mycket släktskap. Att hanhunden är HD-röntgad UA och gärna ögonlyst, fulltandad och krav en bra mentalitet, gärna arbets/och utställningsmeriter. Kollar så gott det går vad som finns bakom dessa linjer av ev. ärftliga sjukdomar o.s.v. Utseende! Måste ju känna att jag tycker om hanhunden för han ska ju också komplettera min tik med olika bra egenskaper både in o utvändigt.

## Vilken är den bästa hunden du har fött upp?

Hittills är det två stycken och jag börjar med Buffy som är en liten fin hane med bra extriör och goda jaktegenskaper och Taggen för sin supermentalitet, mycket bra jakt- och grytegenskaper som han överfört på sina avkommor.

Foto Laila Rantanen



Emblasonen Taggen SUCh LP1 SJ(gs)Ch SVCh J Emblazy's Always Be On Target

Foto Laila Rantanen



Emblasonen Buffy FinUCh SUCh SVCh Emblazy's Buffy Russet

## Hur många hundar har du exporterat respektive importerat?

Jag har inte exporterat någon hund ännu, men jag har importerat två stycken hundar från Norge.

## Hur ser du på rasens hälsa?

Jag vill tro att hälsan är ganska god inom vår ras men vi ska nog vara observanta på HD, våra hundars hörsel och ögonsjukdomar., men tyvärr kan man ju inte upptäcka linsluxation förrän hunden är medelålders.

## Vilka hälsoåtgärder och -tester vill du att dina hundar genomgår fram till 2 års ålder?

HD-röntgen och patellaundersökning och från nu BAER-test på alla mina valpkullar. Efter 2 år ögonlysning på avelsdjuren.

## Tysk jaktterrier ägs till nära 100% av jägare. Har Parson ett alltför tilltalande yttre för sitt eget bästa?

Nej det jag tror inte, utan dom som väljer Tysk Jaktterrier tycker/tror nog inte att våra Parson har tillräcklig skärpa i grytet som Tysken.

## Hur väljer du valpköpare?

Genom telefonsamtal och personliga besök så att både jag och valpköparna känner att kemin stämmer från båda håll.

## Hur stimulerar din kennel valpköparna att komma igång med lydnads-, grytträning, viltspår m.m.?

Jag informerar dom om var man kan anmäla sig till valpkurser o.s.v. jag försöker också peppa dom att försöka komma igång med viltspår och grytträning .

## Vad skulle det innebära för rasen om träningen, och kanske jakt under jord, skulle upphöra?

Jag tror inte att det är så stora problem för våra Parsons dom är ju så flexibla, så man kan ju fortfarande använda dom i jakt som t.ex. kortdrivare på rådjur, ställa älg, ap-portering. Man kan ju också brukas med

Foto Pia Karlsson



Taggens son Digger

Foto Laila Rantanen



Buffys dotter Bixie

dom som lydnad, agility o.s.v. Problemet som kan uppstå är ju att man inte bryr sig om storleken längre om det skulle bli så.

## Hur viktigt är det för dig att få följa era valpars väl och ve?

Det är mycket viktigt för mig att få följa valparnas utveckling och många valpköpare har blivit mina vänner, men tyvärr vill inte alla valpköpare ha så mycket eller t.o.m. ingen kontakt med sin uppfödare vilket känns tråkigt.

## Som utställare, vad anser du vara rasens största för- och nackdel?

Fördelen är ju att en Parson inte behöver ha någon speciell frisyrttrimning, utan bara se välvårdad ut! Nackdelen är att många domare inte kan rasen och ej heller har så stort intresse av det heller, vilket känns väldigt jobbigt många ggr.

## Finns det något som domarna borde beakta i större eller mindre grad än vad som görs idag?

Det är frustrerande när en domare tar fram en hund med dålig päls, spikrak front eller dåligt bakstall bara för dom ser showiga ut när dom står!

## Hur tränar du dina hundar inför utställning?

Först blir det lite träning på bord, titta tänder och annat, sedan trimningsträning. På golvet och ute tränar jag stå med godis och försöker undvika sitt så mycket som möjligt!

## Vilket är ditt roligaste utställningsminne?

Det var på parsonspecialen i Skara år 2000, när domaren Jan Wood från GB placerade Taggen BIR och BIS 1, hans mamma Embla BIM & BIS 2 och halvbrodern Buffy BH 2:a och BIS 3. Då stod glädjen högt i tak och jag kände enorm stolthet över att vara ägare till mamma Embla och uppfödare till hennes båda söner Taggen och Buffy!

Ett annat var på specialen i Tånga Hed och Shiela Atter var domare. Buffy blev BIR och BIS1 och glädjen var förstås jättestor. Vad jag, min syster Anne-Marie och Fredrik som var Buffys fodervärd inte visste var att de "lömska sydlänningarna" hade en plan som gick ut på att ägaren till hunden som vann hela utställningen skulle bli kastad i poolen. Mitt i glädjen över Buffys framgångar så kom Heinz Hansson och Heidi (Cudweeds kennel i Danmark) med flera fram och bad mig att följa med för dom ville visa en sak. Inte ont anandes följde jag med och plötsligt tog dom bara tag i mig och bar iväg mig och oooopppps, så låg jag med kläder och smink i poolen! Likadant gjorde dom med Fredrik som också gick på den finten! Men syster Anne-Marie var inte lika blåögd som vi, utan när dom frågade henne om hon också var delägare till Buffy (vilket hon alltså var) så var hon så smart så hon sa nej och pekade på Fredrik istället. Så hon klarade sig från poolen och Fredrik och jag fick simma omkring i poolen med kläderna på. Det är nog ett av de dråpligaste minnena jag har från en utställning.

### Hur ser du på hur rasens avelsarbete bedrivs i Sverige och utomlands?

Jag tycker vi här i Sverige bedriver ett bra avelsarbete för att få in nya linjer och utöka avelsbasen. Styrelsen har ju även utsett avelsråd som arbetar för att rasen håller sig frisk och sund även i framtiden. Utomlands vet jag inget om.

### Vilken fråga tycker du är viktigast för den svenska Parsonklubben?

Öppenhet gentemot medlemmarna och följa rekommendationer, regler och beslutsärenden som är satta.

### Hur ser framtiden ut för Parson Russell Terrier?

Jag tror på en ljus framtid för vår ras.

### Hur ser framtiden ut för din uppfödning?

Det känns som allt börjar falla på plats igen och jag hoppas det fortsätter så!

### Vilket ord beskriver bäst hundrasen Parson Russell Terrier?

Full-fart.



Mio, Emblazy's Fresh Prince, är Buffys barnbarnsbarn



Mamma Wilma med dottern Hippie, Emblazy's Gipsy Queen by Target



# CHAMPIONAT NYHETER

## CHAMPIONAT



### SVENSK UTSTÄLLNINGS CHAMPION



*Jack-Daniel's*  
Ägare: Solveig Thörnblom

## CHAMPIONAT



### SVENSK VILTSPÅR CHAMPION



*Pennylane*  
Ägare: Ann-Christine "Mimmi"  
Eriksson

## CHAMPIONAT



### SVENSK JAKTCHAMPION FÖRLIGGARE



*Radagast Bilbo*  
Ägare: Tina Englund

## CHAMPIONAT



### SVENSK UTSTÄLLNINGS CHAMPION OCH SVENSK VILTSPÅR CHAMPION



*Good Girl Hurrigan-Sven*  
Ägare: Marianne Fransson

# Avelsstrategi för Parson Russell Terrier

## Historik

1992 godkände FCI rasen Parson Jack Russell Terrier (namnbyte till Parson Russell Terrier skedde 2001), vilket innebär att rasen är ung i Sverige. De första 10 åren har, i avelsarbete, handlat mycket om att få homogenitet i utseendet, och när det gäller hälsan, upptäcka vad rasen bär på.

Under de första åren skedde många inmönstringar av hundar som fyllde kriterierna för hur en Parson skall se ut. Dessa hundar har inte, i SKK:s register, komplett 3 ledstamtavla vilket resulterar i stamtavlor där det på förfäderna står \*ej registrerad. Det importerades också hundar framförallt från England, som är rasens hemland.

De inmönstrade och importerade är grunden i den svenska stammen. På en del av de inmönstrade hundarna finns ingen härstamning att hitta och rasklubben tror idag att där kan finnas andra raser inblandade. Ibland föds det valpar som inte är Parsonlika, t.ex. hundar som blir kortbenta eller mycket stora som 40-50cm, får ståndöron eller stora, tunga runda öron vilket verkar vara en indikation på det. I England, under rasens 200 åriga historia, korsades andra raser in för att man ville ha in specifika egenskaper, dels användbara i den grythund som även skulle kunna springa en hel dag med hästar och hounds, dels passande till den käcka lilla sällskapshund som blivit en av de mest efterfrågade i England. Detta kan vara förklaringen till den ännu ganska stora variationen i utseendet.

Inmönstringar sker fortlöpande och idag ber rasklubben att få stamtavlorna på dessa hundar. Under 1992 och 93 mönstrades 64 stycken in, varav 6 hanar och 6 tikar från

England som gått i avel. Av de svenska inmönstrade hanarna har 6 av 22 gått vidare och av tikarna 18 av 30, med reservation för eventuella missar. 1994-97 kom det 5 hanar

och 14 tikar från utlandet och det blev 6 hanar och 10 tikar inmönstrade. T.o.m. 1997 hade 587 registrerats som Parson varav 31 importörer och 68 inmönstrade. Under nästa femårsperiod 1998 - 2002 har 949 registrerats, varav 6 hanar och 6 tikar är importerade + att 3 tikar är inmönstrade. T.o.m. oktober-2003 är 3 hanar och 3 tikar inmönstrade.

## Status 2007

### 2003- 2006

**2003** är det 9 inmönstrade – 5 tikar och 4 hanar. En tik och en hane är använda i avel. Det är importerat två tikar. Totalt registrerat 241.

**2004** är det 16 inmönstrade – 8 tikar och 8 hanar. Två tikar och en hane är använda i avel. Det är importerat fem tikar och fyra hanar. Totalt registrerat 328.

**2005** är det 11 inmönstrade – 6 tikar och 5 hanar. Tre tikar och två hanar använda i avel. Det är importerat sex tikar och fyra hanar. Totalt registrerat 361.

**2006** är det 15 inmönstrade – 9 tikar och 5 hanar. Fyra tikar och två hanar använda i avel. Det är importerat sju tikar och tre hanar. Totalt registrerat 339.

**2007** - august 2007 är det två inmönstrade – en tik och en hane. Det är importerat tre tikar och två hanar.

## Hälsa

En enkät med hälsofrågor skickades ut år 2002 till alla klubbens ca 200 medlemmar. 30 svar inkom och ca 160 hundar rapporterades.

Den visade att rasen idag är relativt frisk. En del ärftliga anomalier förekommer, men i väldigt liten omfattning. T.ex dövhet, aller-

gier, patella luxation, Legg Perthes.

Rasklubben och uppfödarna samarbetar med att ha en öppen dialog angående detta, för att uppmärksamma om någon sjukdom ökar i omfattning. Alla uppmanas att rapportera misstänkta genetiskt betingade sjukdomsfall till rasklubben.

## Status 2007

Det har förekommit flera fall med döva Parson vilket gör att klubben numera även rekommenderar BAER-test.

På grund av problem med ögonsjukdomar, i merpart utanför Sveriges så har fler ögonlyst sina Parson och klubben har också infört en rekommendation utav detta.

## HD

Höftledsdysplasi förekommer i större omfattning och idag ligger defekt procenten kring 6 %. T.o.m 2003-11-30 är 223 Parsons röntgade

När det gäller höftledsdysplasi, uppmanas uppfödarna att röntga sina avelsdjur, och målet är att öka röntgade individer till 25 % av populationen till år 2009.

## Status 2007

Till och med 2006 är 11,4% av populationen röntgad. Utav Parson födda 1999-2006 är 234 stycken röntgade, 11,5% av populationen varav 4,3% med HD-fel.

**Oroväckande är att vid de flesta parningarna är BÅDA föräldraren icke röntgade.**

## Tandstatus

Formuläret visade tydligt att rasen även har problem med tandstatusen. Cirka 40 % har tandförluster av olika storlek. Alla typer av förluster finns, incessiver, premolarer och molarer. Även bettfel, underbett, tångbett, sneda bett/ tänder förekommer.

Rasklubben har utarbetat ett tandintyg som uppfödarna skickar med sina valpköpare, som skall fyllas i av veterinär när hunden har fyllt 1 år. Intyget skickas sedan till rasklubben. Detta för att få en tydligare bild av pro-

blemet, att förbättra tandstatusen i rasen, och att användandet av fulltandade individer skall öka i aveln. Rasklubben rekommenderar uppfödare att åtminstone ett av föräldraren skall vara fulltandad. En utvärdering av tandintygen görs, inför en eventuell revidering av strategin 2009.

## Status 2007

16,1 % har tandförluster av olika grad, en väsentlig minskning gentemot 40% 2003. Tandintyg skickas in men vissa uppfödare hundar förekommer mer frekvent än andra. Uppmaning att skicka in intygen har skett på hemsidan.

## Ögon

Antalet undersökta är få men resultatet bra, hunden som är född 2000 påvisar en icke ärftlig katarakt. Målet är att öka antalet ögonlysta Parsons.

## Population och genetisk variation.

Populationen ökar stadigt med ca 200 registreringar per år och uppgår idag, år 2003, till ca 1500 registrerade Parson. Ökningen förväntas fortgå i samma takt.

Avelsbasen idag är relativt snäv, den effektiva avelsbasen är under de 100 individer, som är det minsta man rekommenderar. För att rasen skall utvecklas hälsosamt, med en rik genetisk variation, behöver fler individer användas i avel. Mellan 1996-2001 var den effektiva avelsbasen, enligt dataprogrammet Lathunden, cirka 40 individer; 1997- 2002 ca 63.

**Målet är att om ca fem år, 2009, ha fördubblat siffran.**

Förutsättningen för att den effektiva avelsbasen skall öka är att man använder outnyttjade individer, som är mindre besläktade än de som används idag, den tillgängliga basen är idag ca 173 individer.

Rasklubben rekommenderar att en hanhund under sin livstid inte ska få fler valpar än 25% av årsproduktionen av valpar i rasen (ca 50 st). Arbete pågår också med att ge ut information om vilka individer som breddar basen.

## Status 2007

Populationen uppgår till cirka 2815 stycken registrerade Parsons, antalet nya individer som föds är cirka 300 individer per år.

Inavelsgraden har sjunkit från cirka 3 % till 2% vilket är positivt därmed har den effektiva avelsbasen ökat

## Exteriör och funktion.

Parson Russell terriern är en grytjakthund, framförallt som rävsprängare.

Funktionen skall styra den exteriöra aveln. Storleken: höjd och bröstomfång, är i nuläget mycket viktigt då rasen tenderar att bli för stor för att kunna gå ner i gryt.

Rasklubben har därför beslutat mäta höjden på hundarna på den årliga rasspecial- utställningen 5 år framåt fr.o.m. 2003. Domaren rekommenderas att känna på, ”spanna”, hundarnas bröstorgar som skall kunna nå runt med två medelstora händer.

2003 års mätning (61 hundar mättes) visade en medelhöjd på tikar 34,5 cm & hanar 37 cm. Idealhöjden på tikar är 33cm & hanar 36 cm enligt rasstandard.

## Status 2007

Mätning av höjd har förekommit sporadiskt på vår rasspecial, avelskommitten blir ansvariga för att detta skall utföras och följas upp framöver.

## Mentalitet.

Mentaliteten skall även den styras av hundens funktion som grythund, förutom de krav som dagens samhälle ställer.

I rasstandard står det: ”Robust, ihärdig jaktterrier, särskilt lämpad för grytjakt.” Samt att ”Rasen skall huvudsakligen vara en arbetande terrier med förmåga och konstruktion för att gå i gryt liksom att jaga med drivande hundar. Till temperamentet är den oförvägen och vänlig.”, alltså skall det strävas efter att den är modig nog att gå ner i gryt, skarp nog att spränga räv, vänlig mot artfränder och, framför allt, människor, samt att den ska fungera i samhället med samma

mod och glädje.

Idag är rasen framgångsrik inom hundsporten på många sätt:

Grytjakt grytjaktchampions 8 st  
Viltspår/eftersök 15 champions,  
Agility 2 champions  
Lydnad & Bruks.

Den används framgångsrikt i jakt på räv, och grävling, samt stötande på klövvilt och vildsvin. Jägarna gillar den då den även är en ypperlig familjehund. Man skall dock ej glömma att Parsonterriern är en rävgrythund, vilket innebär att den aldrig får bli för skarp och elak och bita sig fast.

Som familjehund är den trogen och vill alltid vara med, den älskar att vara aktiv, då mår den som bäst, den är robust och orkar följa med på t.ex. fjällvandringar, ridturer och joggingrundor. Vill man ha en Parson skall man själv vara en aktiv person.

I arbetet med mentaliteten finns en del verktyg. Rasklubben arbetar för mental-beskrivningar, grytprov och viltspår.

Mentalbeskrivningarna har ökat inom rasen och en preliminär profil finns. 111 hundar är mentalbeskrivna t.o.m. 2003.

Starter på grytprov har också ökat de senaste åren, vilket är viktigt då rasen är en grytjagande rävhund och det är viktigt att de egenskaperna bibehålls. 54 Parsons har startats med godkända resultat. (Grytanlagsprov, grytkaraktärsprov & grytapporiteringsprov)

Dock behöver många fler mentalbeskrivas och startas på grytprov för att få en bild av var rasen står idag och vad som behöver arbetas på.

Målet är att till år 2009 ha ökat antalet beskrivna individer till 25% av populationen och uppfödarna rekommenderas beskriva så många som möjligt.

En utvärdering av det mentala skall göras när målet 25% är nått, dock senast till eventuell revidering av strategin år 2009.

## Status 2007

Antalet arbetschampions har ökat markant vilket är mycket glädjande:

Grytjaktchampions 28 st  
Viltspår/eftersök 35 st,  
Agilitychampions 6 st varav 2st dubbelchampion.

Från 1990 till och med 2006 har endast 217 st (8,2%) parson blivit beskrivna. Antal födda under samma period är 2655 st.

Det har anordnas ett flertal MH i landet för enbart Parsons, dock har flera utav dessa beskrivningar ej blivit fulla, varvid andra raser har gått in istället.

*Kursiv text visar medelvärde av de 93 beskrivna t.o.m. 2000 och medelvärde i kursiv fetstil tom 2006*

1a	Hälsning Tar kontakt själv eller när föraren tar kontakt. Balanserad	4	<i>enligt profil</i>	3,7
1b	Samarbete Följer med villigt. Engagerar sig	4	3,4	3,3
1c	Hantering Acceptorar. Svarar med kontaktbeteende	4	3,2	3,2
2a	Leklust Leker aktivt, startar snabbt	4	<i>enligt profil</i>	3,7
2b	Gripande Griper direkt med hela munnen	4	<i>enligt profil</i>	3,3
2c	Dragkamp Griper dir med hela munnen, drar emot till t.l. släpper	4	3,2	3,1
3a	Förföljande Startar med hög fart, målinriktad, bromsar in vid bytet	4	3,2	3
3b	JAKT Gripande Griper direkt, släpper	4	2,3	2,1
4	Aktivitet Är uppmärksam o lugn – står, sitter el ligger	2	3,1	3,2
5a	Avst.lek Intresse Intresserad, följer figuranten utan avbrott	3	<i>enligt profil</i>	2,8
5b	Avst.lek Hot/agg Inga skall eller morningar	1	<i>enligt profi</i>	1,4
5c	Avst.lek Nyfikenhet Går fram direkt till fig utan hjälp	5	3	2,7
5d	Avst.lek Leklust Griper direkt. Kan släppa och ta om. Drar emot	4	2,7	2,4
5e	Avst lek Är aktiv med fig Intresse även mot passiv fig.	4	2,5	2,1
6a	Överraskn. Rädsla Gör undanmanöver utan att vända bort blicken		<i>enligt profil</i>	2,9
6b	Hot/agg Visar flera hotbeteenden under en längre tid	3	2,1	2,1
6c	Nyfikenhet Går fram till overallen utan hjälp	5	3	2,8
6d	Kvarstående rädsla Ingen tempoförändring eller undanmanöver	1	<i>enligt profil</i>	1,6
6e	Kvarstående intresse Inget intresse för overallen	1	<i>enligt profil</i>	1,4
7a	Ljud, rädsla Gör undanmanöver utan att vända bort blicken	3	2,6	2,7
7b	Ljud Nyfikenhet Går fram till skramlet utan hjälp	5	3,9	3,7
7c	Rädsla kvar Ingen tempoförändring eller undanmanöver	1	<i>enligt profil</i>	1,2
7d	Intresse kvar Inget intresse för ljudkällan	1	1,7	1,6
8a	Spöken hot/agg Visar flera hotbeteenden under längre tid	3	<i>enligt profil</i>	2,7
8b	Kontrollerar/handlar mot båda spökerna under hela momentet	5	4	3,8
8c	Rädsla Uppehåller sig i huvudsak framför föraren. Avståndsreglering	2	3	3
8d	Nyfikenhet Går fram till spöket utan hjälp	5	2,7	2,6
8e	Kontakt Tar kontakt själv, balanserad	4	<i>enligt profil</i>	3,3
9a	Lek 2, leklust Leker aktivt, startar snabbt	4	<i>enligt profil</i>	3,5
9b	Gripande Griper direkt med hela munnen	4	3,3	3,1
10	Skott Visar ingen berördhet. Snabb kontroll.	1	2	2

Uppmaningen fortsätter dock att MH beskriva våra parson framför allt våra avelsdjur

På uppfödarkonferensen i Södertälje 2000 antogs en preliminär mental profil för Parson enligt nedan, där beskrivs också hur de som är beskrivna i rasen är gentemot profilen.

...i förkortad version Läs hela avelsstrategin med grafer och tabeller på [www.parsonklubben.se/docs/avelstrategi2007.pds](http://www.parsonklubben.se/docs/avelstrategi2007.pds)

## 2 fina företrädare för rasen fyller femton år.

*Två fina företrädare för vår ras i Sverige fyller femton i år: Billie-Bullet, känd som Billie fyllde i maj, och Jackpack Black & White, kallad Sonja, fyllde aktningsvärda 15 i augusti. De två damerna har dessutom umgått frekvent som unga tjejer.*

Parson har en relativt lång livslängd, vilket betyder att våra hundar kan bli uppåt 14-15 år eller mer med en i allmänhet hyggligt bibehållen livskvalitet. En femton år gammal hund hedrar sina gener och vittnar om ett de haft och har ett gott liv.

Den äldre hunden drabbas liksom den åldrande människan av avtagande funktioner; kan få synrubbningar och det är inte ovanligt att de hör allt sämre, men en i trygg ombonad igenkännbar tillvaro mår en gammal hund oftast mycket bra och kan åldras med värdighet.

Tyvärr hade Sonjas upptagne ägare Svante Frisk inte möjlighet att medverka och svara på Newsletters frågor på grund av tidsbrist så Sonja hedrar vi med en bild från Svante och Touchstones hemsida.

Billies matte Berit Burmeister-Lindgren berättar gärna om Billie, älskad stamtik hos Kennel Radagast.



**Billie är den stillsamma drottningen hemma hos er i Almunge. Hur ser livet ut för Billie uppe på Berget?**

Hon skrotar omkring på gården och har alltid kommit och gått lite som hon vill.

**Det är nu femton år sedan Billie blev en familjemedlem - var befann sig Kennel Radagast då och vad Billie betytt för det ni är idag?**

Även om Billie är grundstenen i vår uppfödning och därmed haft väldigt stor betydelse, så kan jag nog säga att den största betydelsen har hon haft i vårt liv som familjehund.

Våra barn har fått växa med den ultimata hunden och det är något dom kommer att bära med sig hela livet. Vårt yngsta barn som var 3 år när vi köpte Billie berättade nyligen att det första minnet hon med säkerhet kunde tidsbestämma i sitt liv var den dagen vi hämtade Billie. Hon kunde beskriva platsen på pricken där Billie bodde som valp.

**Hur är Billie som karaktär?**

Billie är en av dom mest stabila hundar jag träffat under dom över 40 åren som jag haft egen hund.



Billie-Bullet med matte Berit

**Femton år är lång tid och ni har massor med minnen av Billie - berätta något som beskriver henne för oss som inte känner henne?**

Billie är cool. Hon har så pass gott självförtroende att hon aldrig behövt vara utåtagerande. Sen har hon som alla andra hundar såklart behövt fostran. Men jag bestämde mig redan den dagen jag hämtade Billie för att hon alltid skulle kunna gå lös utan störa gårdens djur.

På den tiden hade vi allt från hästar, grisar, får, katter till höns och ankor och även kaniner o marsvin. Dom flesta av smådjuren gick dessutom lösa på gårdsplanen. Och Billie lärde sig även om det gick åt några ankstjärtar i början.

**Hur många avkommor fick Billie och vad tycker du är hennes främsta bidrag till er uppfödning?**

Billie har 15 valpar fördelat på tre kullar. Men den riktiga siffran är egentligen högre eftersom hennes sista kull-97 med fyra registrerade valpar bestod av tio valpar. Valp nr 5 fastnade och både den och dom fem

som inte hunnit ut dog. Jag kan inte peka ut någon specifik egenskap som just hon står för som anlagsbärare.

**Hur bär hon sin aktningsvärda ålder?**

Hon är numera döv och sover ganska mycket annars fortlöper hennes liv som vanligt.

**Är det något speciellt man bör tänka på när man har en parson som börjar bli äldre?**

Det enda som egentligen ändrat sig är att efter år av bantning (Billie har alltid älskat mat) så är jag numera noga med att se till att hon äter ordentligt och bevakar att ingen av dom andra hundarna stjälar hennes mat.

**Hur firade ni födelsedagen?**

Vi firar inte hundfödelsedagar. Det är något som gamla tanter med dvärgpudlar gör - även om jag platsar i den förra kategorin, så har jag inte skaffat någon pudel än☺.

**Sonja, Jackpack Black & White**



# Ordförandens rader

Hej på er!

**H**är är det fullt upp med flytt till nytt hus, bygge av ny hundgård, mycket jobb, agilitykurs, agilitytävlingar, Parsonklubben och RAS.

Inser ännu mer att hundarna tar en mycket stor del av min fritid, även om jag inte åker och tränar varje kväll, det skall ju promeneras. De är i hundgård på dagarna när vi jobbar, som tur är har jag möjlighet att jobba en del hemifrån vilket förenklar och gör

att de inte behöver vara själva så mycket. Nu har vi också en liten trädgård där de älskar att springa omkring, lilla Pay körde race igår mellan trädgården och in i huset och ut igen ända tills Joy tacklade till henne för att lugna ner henne.

Lilla Pay skulle jag lämna ut på foder men "hittade" ingen lämplig fodervärd, sambon påpekade att jag inte kommer att hitta någon fodervärd om jag har bara en liten liten rad på min hemsida....men jag ville ju så gärna ha kvar henne hemma, jag insåg att tiden egentligen var knapp som den var för två hundar men det har löst sig riktigt bra.

Pay blir ordentligt socialiserad eftersom hon får åka med när de andra skall aktiveras, hon har redan hunnit med att träffa grävling, springa i tunnlar och vara med på agilitytävlingar. En agilitybekant, Therese som har Parsonen, Beda, träffade Pay som valp och hon var förvånad över att hon nu pussades istället för att bet i allting! När Pay var valp bet hon i allt och alla !!! Mitt ena finger kom i kläm så jag fick gå på antibiotika därmed fick hon namnet Pirayan av sambons syskonbarn som fick en väldig respekt för denna lilla varelse, men det kan aldrig sägas tillräckligt många gånger det är jätteviktigt att sätta gränser även för en liten söt valp.



När ni skaffar valp läs de foldrar ni får med er, t.ex. välkommen valp från Parsonklubben, förhoppningsvis har ni förberett er med att läsa på innan men det är mycket nytt med en valp och ta kontakt med en hundklubb får att gå valpkurs. Kontakta uppfödaren så snart ni undrar över något, det är enligt min mening bättre att ni ringer en gång för mycket än tvärtom. Parsonklubben kan också hjälpa er om ni vill ha svar på

frågor, kontakta någon i styrelsen, lokalsvariga eller skicka din fråga till fråga Parsonklubben som finns på vår hemsida.

Jag brukar inte framhäva någon speciell person/hund i mina brev men tycker att det är speciellt kul eftersom jag själv är agilityintresserad att en Parson har kommit med i agilitylandslaget. Håll tummarna för Anna Käll och Tilda på VM i Hamar 27-30 september och NM i Helsingfors 10-11 november.

Om det är något som din hund och du har presterat och som är värt att uppmärksammas meddela gärna styrelsen eller PR-svarig, det är inte enkelt att hålla koll på alla duktiga Parsons!

Ha en skön höst

*Katarina med Joy, årets agilityterrier 2006, Bellman & Pay*

# Styrelsen informerar

Hösten har nu anlänt i ett nafs, mörkret faller allt tidigare och löven ramlar ner i rasande fart i blåsten. Trist tycker en del medan andra njuter av hundpromenaderna i den färggranna naturen.

Parsonklubben lever vidare trots årstider och valberedningen arbetar på inför årsmötet. Detta kommer att läggas i Mariannelund, datum är dock inte klart ännu.

Det är dags att börja fundera på om du/ni vill lämna in motioner till årsmötet. Sista datum för detta är den **1 november**. Dessa kommer sedermera att presenteras i årets sista nummer av Newsletter och på hemsidan.

Sammanfattningar av styrelsens/ avelskommitténs protokoll finns att läsa på medlemsidorna på hemsidan.

*Styrelsen genom Isabella*



# Årsmötet

## 27 januari 2008

Årsmötet kommer att hållas 27/1 2008 kl. 10:30 på Hässlebogården i Mariannelund.

Den 26/1 är inbokat för konferens, agenda är ännu inte bestämd, men alla medlemmar är hjärtligt välkomna att delta.

Var med och påverka  
Parsonklubben  
Motioner till årsmötet  
isabella.asp@telia.se  
senast 1 november

# Information från avelskommittén

med en avslutande personlig kommentar från Lene Nordström, nyttillträdd sammankallande i AK.

För närvarande består avelskommittén (AK) av Lene Nordström (sammankallande), Cilla Bergman, Katarina Johansson, Anja Månström och Anna Wikström.

**AK** höll möte på Skype den 27 augusti och protokollet från mötet finns tillgängligt på medlemssidorna på hemsidan. I korthet dryftade vi mest utvärderingen av RAS, som vi fått i uppdrag av SKK, inför ett möte i Stockholm i september, där Katarina representerar SPRTK. Upprinnelsen till det mötet är att rasklubben önskar att sätta stopp för inmönstringar och SKK har därför sammankallat oss, Svenska Terrierklubben och rasklubben för jack russell. Vi talade även om tandintygen, som även i fortsättningen skall sändas in till Katarina, och MH-test skall tillsändas Cilla Bergman. Framöver kommer tandintyg att sändas ut från valpförmedlingen tillsammans med broschyren "Välkommen valp".

När utvärderingen av RAS är genomförd kommer den att läggas ut på hemsidan samt sändas till uppfödarna för information. Nästa möte i AK blir den 19 september, då vi väntar med spänning på att höra vad som blev sagt på mötet med SKK och SvTek i Stockholm.

Någon undrar kanske – vad är RAS? En rasspecifik avelsstrategi (RAS) är en handlingsplan för aveln inom en specifik ras. SKK:s Avelspolicy anger målen, strategin beskriver vägen dit. På Kennelfullmäktige 2001 fattades beslut om att en sådan ska upprättas för varje hundras. Uppdraget att utforma dessa lades på specialklubbarna som i sin tur i huvudsak delegerar ut arbetet på rasklubbarna, även om samordningsansvaret kvarstår hos specialklubben.

Arbetet med RAS kan delas in i tre delar:

1. Rasens historiska bakgrund och utveckling.
2. Beskrivning av nuläget.
3. Slutsatser, målinriktningar och prioriteringar för framtiden.

Hälsa  
Funktion  
Mentalitet  
Genetisk variation  
Exteriör

År 2002 blev SPRTK:s RAS författat och det är detta arbete som vi i AK nu har genomfört en utvärdering av på uppdrag av SKK.

AK mottager gärna synpunkter från klubbens medlemmar om det är något ni önskar att vi ska arbeta vidare med. Vi, som sitter i kommittén, är icke experter vad gäller avel och uppfödning. Men vi har en stark drivkraft i att jobba för rasens väl och ve och vi kan t.ex. sinförska och förmedla information, när så önskas. Vårt engagemang är synnerligen frivilligt och oavlönat och de flesta av oss arbetar för klubben under vår begränsade fritid. Vi har självklart tystnadsplikt.

Utöver rasspecifika och ärftliga sjukdomar finns det ju annat som kan drabba våra kära hundar. I senaste numret av NL hade Monica Bäck Olsen t.ex. en engagerande artikel om hennes vistelse i Florida, där en parson blev förgiftad av en padda och hur hon och hundens ägare kämpade för att rädda den. Sådant anser jag att man kan lära sig otroligt mycket av att läsa om och ha i bakhuvudet för sådant kan vi ju alla råka ut för att uppleva med våra hundar. Må hända har någon av er fått vara med om att er parson blivit biten av huggorm och det kunde också vara intressant för andra att höra om era erfaren-

heter om det och hur ni tacklade situationen. Der finns säkert en rad andra liknande ämnen som det kan vara lärorikt att läsa om.

JAG SKULLE DESSUTOM vilja berätta om hur jag själv nyligen har fått uppleva en tragisk händelse som drabbade en av mina fjolårsvalpar som var boende i Finland, Via. Hon blev plötsligt sjuk, fick feber och mådde otroligt dåligt. Ägarna sökte sig självklart till veterinär, men ingen visste vad som var fel på henne. Hon fick olika behandlingar, men blev bara sämre och sämre och efter ett förlopp på mindre än en vecka ansåg en nyinkopplad veterinär att det var skonsammast för hunden att avliva henne. Det var en stor chock för oss alla och vi och hennes ägare var verkligen skakade. Hon blev endast knappa 11 månader.

Vi ville självklart veta vad som var orsaken till att hon blev så dålig varför det beslutades att hon skulle obduceras på EVIRA i Helsingfors. Det önskemålet förstärktes av att det uppstod rykten om att hennes död var resultatet av en ärftlig sjukdom och en för oss obekant uppfödare i Finland kände sig märkligt nog nödsakad att berätta om det på sin hemsida, med det resultatet att Vias pappas ägare i Tyskland fick email med frågor! Jag trodde i min enfald att vi skulle kunna invänta resultatet från obduktionen innan jag behövde gå ut och informera om Vias dödsfall och den bakomliggande orsaken.

Så utöver sorgen över Vias död, så fick vi också ha detta att kämpa med. Vi har nu fått en muntlig preliminär rapport från veterinären på EVIRA om orsaken till Vias sjukdom. Hon var med största sannolikhet infekterad av en parasit som heter Neosporos. I hennes fall har det medfört en mycket aggressiv hjärn- och ryggmärgsinfektion. Veterinären skulle använda litet mer tid att de avslutande undersökningarna men ryktet om den ärftliga sjukdomen kan 100-procentigt avfärdas. För det är undersökt och uteslutet. När den skriftliga rapporten kommer från EVIRA, har jag tänkt att skriva en artikel till NL om parasiten Neosporos som finns i naturen rund omkring oss. Har ni hör talas om den tidigare? Vi hade det då inte ...

Med denna personliga upplevelse och andra som bagage vill jag försöka att uttrycka, vad som är min drivkraft för att tacka ja till posten som sammankallande i Avelskommittén, nämligen att Avelskommittén ska jobba för öppenhet, ärlighet, upplysning och information till gagn för våra älskade hundar.

Sov södt, lilla Via.

Lene Nordström

## Ny avelskommitté

Från och med den 19 september klockan 19 består parsonklubbens avelskommitté av Lene Nordström, Anja Månström och Annica Andersson. Vi har olika nivå på erfarenheter av uppfödning och avelsarbete inom vår och andra raser, men ett har vi gemensamt och det är intresset för avelsfrågor, genetik och en stor lust att förmedla information om desamma.

Det är just med fokus på informationsförmedling som gruppen avser att verka. Det är inte vår roll att förmedla enskilda hanhundar till avel, men det är vår uppgift att lotsa en uppfödare eller valpköpare som söker avelsrelaterad information till rätt källa.

RAS har nyligen reviderats och tanken från SKK är att RAS ska vara ett levande dokument och här har vår avelskommitté en av sina huvuduppgifter att se om att underlagen finns för att uppdatera RAS rörande parson.

Avsikten är att fortsätta att samla in information och stimulera uppfödare och enskilda parsonägare att även fortsatt, och gärna i ännu högre grad, bidra med enskilda hundars hälsostatus med rasens bästa för ögonen.

Men kanske ännu viktigare är vår ambition att återförmedla den information som inkommer till uppfödare och intresserade klubbmedlemmar. Inte på individnivå – sekretess råder härvidlag - utan som information så att vi kan hålla oss underrättade om var vi befinner oss... på tandfronten, vad gäller höfter, patellor, hörsel och syn på våra hundar och rörande ärftliga belastningar och sjukdomar.

Avelskommittén avser också att kommunicera med uppfödarna i ett nyhetsbrev där vi fördjupar information som har bäring på avelsarbetet på vår ras. Vi vill understryka att vi även ser det som vår uppgift att kommunicera med de uppfödare som är nybörjare eller står utanför uppfödarlistan.

Sedan länge publicerar SKK mentalbeskrivningar och utfall av HD-röntgen, men sedan en tid finns nu även patellaundersökningar, ögonlysningar för var och en, men också för oss i avelskommittén att sammanställa med de goda sökfunktioner som finns tillgängliga på Avelsdata.

Vi avser däremot av fortsätta att ta emot tandintyg på hundarna från er alla och vi vill nu även begära in kopior på de sk. BAER-test – gärna även sådana som genomförts de senaste åren - som alltför genomför för att säkerställa att hunden är fullt hörande på bägge öronen. Tandintyg och BAER registreras i nuläget inte hos SKK och är av stor vikt för oss som rasklubb att ha information om på ett samlat sätt.

Sänd i fortsättningen tandintyg (www.parsonklubben/docs/tandintyg.pdf) och BAER-test (gärna även äldre) till Anja Månström, Örnahusen 620, 276 36 Borrbby alt i digital form till beachrunners@spray.se.

## Ni är välkomna att höra av er!

**Lene Nordström** (smk)  
nordstrom@kna.se · 0455-97208



**Anja Månström**  
beachrunners@spray.se · 0414-31238



**Annica Andersson**  
adesso@parson.nu · 08-51013301



## Aktivitetsrapport från

### Södra Sverige

#### Parsonpromenader

Vi har i sommar haft våra återkommande parsonpromenader i Bokskogen vid Torups slott i Bara sista söndagen *varje* månad klockan 11:00. Torup ligger cirka 15 minuters bilfärd från både Malmö och Lund.

Alla är välkomna!!! Vi går en promenad på ett par kilometer som alla kan följa med på.

Parsonpromenaderna fortsätter i höst, kanske kommer någon av dem att flyttas till Skrylle vid Södra Sandby, där det finns ett "hundspår" att gå.

#### Gryt i Skåne

Grytträningen och provverksamhet har varit igång både i Bassholma (Örkelljunga) och i Resåkra (Sturup). Se [www.ekebyvilt.com](http://www.ekebyvilt.com) eller [www.mvf.nu/Kalendarium/hundtraning.htm](http://www.mvf.nu/Kalendarium/hundtraning.htm) Träningen fortsätter ibland en bit in i oktober, beroende på väder och när grävlingarna går i ide.

Flera parsons har gått de olika typerna av prov, de flesta med framgång! Vi har haft deltagare som gjort karaktärsprov, anlagsprov för både sprängare och förliggare och apporteringsprov. För att inte missa någon så gratulerar vi dem som gått prov till de fina resultaten!

#### Övrigt / Kommande

Tyvärr hade vi ingen monter på Jakt- och fiskemässan på Bosjökloster. Detta berodde på



att arrangören inte kom ut med information om kostnader mm för klubben i tid så att vi hann med att organisera en snygg presentation av rasen. Vi hoppas istället på att kunna vara med nästa år!

På begäran har vi haft en ringträning den 1/9 hos Susie Krühl strax utanför Malmö med 5 deltagande parsons.

Innan tidningen kommer ut har Kennelklubbens utställning på Sofiero och Terrierklubbens utställning i Bjuv gått av stapeln (andra helgen i september). Resultaten därifrån kan rapporteras i nästa NL.

Vi skickar ut information via mail när det är något på gång, du som medlem får väldigt gärna komma med förslag på aktiviteter så ska vi försöka förverkliga dem! Vi har tidigare ordnat trimkurs, introduktion i viltspår, ringträningar och så våra promenader. Är du inte med på listan eller har du bytt adress, skicka ett nytt mail så lägger vi till dig på listan.

Kanske finns intresse för att en kväll i höst prata om grytträning, vi kan ladda videon "Grytjakt" och diskutera detta och andra hundfrågor?? Planen är att nästa år få till en träningshelg med möjlighet att gå prov i träningsgrytet i Bassholma, diskussioner med Ekeby Viltvårdsförening är på gång.

Vi är till för er, men behöver lite idéer & inspiration för att ordna det som just NI vill testa med er parson.

*Anette Ahlgren*

0708-131866 [greviehills@hotmail.com](mailto:greviehills@hotmail.com)

*Malin Bouvin*

0709-668766 [malinbou@hotmail.com](mailto:malinbou@hotmail.com)



### Mellersta Sverige

MH-beskrivning i Kumla den 17/6-07

Jag gjorde en vild chansning och frågade RUS sektionen om de kunde tänka sig att ställa upp för våra Russllar i år igen. Inga problem fick jag till svar, vilket härligt gäng de är !!!!!

Datumet blev bestämt till den 17 juni och jag gick ut med det på hemsidan på en gång. Intresse anmälningarna drödade in. Tio parson var nu anmälda och vi hade en som stod som reserv. Reserven fick hoppa in till stor lycka, p.g.a. av skadad tå på en deltagare och förhinder för en annan. Så sammanlagt blev det nio som blev beskrivna denna dag.

Dagen började med att jag försov mig, tur man har en snäll husse som tar hand om hundarna när sådant händer. Vi skulle träffas redan klockan 07,00 för att rigga upp banan. Jag är nyutbildad b-fig så jag fick dagen till ära klä ut mig till spöke ☺. Det blev en mycket spännande och rolig dag trots att det regnade HELA dagen, därför togs aldrig kameran fram.



Parsonklubbens Lokalbud

Jag måste få säga att följa ett MH med enbart samma ras är otroligt lärorikt. Det bästa med dagen var att se testledaren Anders Rahm som till vardags är Rottis uppfödare leka med Russllarna och kamptrasan, det gav upphov till många skratt från publiken !!!!

Så åter igen ett STOR TACK till RUS-sektionen på Kumla BK och givetvis de som ställde upp under dagen, beskrivaren Bengt, testledaren Anders, figgarna Emma & Susanne E, Åsa som skötte alla papper och givetvis Monica som gjorde allt förarbete och tog emot anmälningarna. Vi kommer gärna tillbaks nästa år om vi får !!!!!

Örebro Läns Kennelklubb  
Nationella utställning i Askersund  
lördagen den 11/8.

Efter att kommit fram och hittat vår ring så satte jag mig ner och gick igenom programmet. Till min stora förvåning så var det 17 hundar anmälda och 13 av dessa var hanar och resten tikar. Jag har ALDRIG varit med om att det är mer hanar än tikar, dock var det en hane som inte dök upp. Dagen till ära så dömde Svante Frisk, det delades ut tre ck bland hanhundarna och två ck bland de fyra tikar som var anmälda.

BH-1 och även BIR blev Minnepys X-split Vision och BT-1 och BIM blev Minnepys Petit C.

Denna utställning brukar alltid bjuda på fint väder och så blev det även i år. Jag hoppas att det kommer att komma lika många



parsons med glada ägare nästa år till denna trevliga utställning. **GRATTIS** Pia till stor slammet !!!!

Intresserad av att vara med på våra aktiviteter, eller har ni kanske några förslag på vad vi kan göra ?

Hör gärna av er via mail eller telefon till mig.  
Cilla.bergman@telia.com  
019-323221 eller 070-6091907  
VÄLKOMNA !!!!

Trevlig höst !!!!!

Cilla

Aktivitetsansvarig i mellersta

### Västra Sverige

Inga aktiviteter planerade  
Katarina Johansson  
joygarden@telia.com  
033/29 35 50

### Stockholm

vakant  
isabella.asp@telia.se  
08-7782870 · 070-2666538

### Jaktsektionen

Conleth Hanlon (smk) conleth.hanlon@telia.com  
08-39 01 77 · 0709-70 49 31

Henry Lidholm foxrunner@glocalnet.se 08-551 712 40

Peter Wikström darkrussells@hotmail.com  
0911-39330



### Norra Sverige

Trim- och utställningsträff 27-28/10

Vi anordnar en trim- och utställningsträff 27-28/10 på Blåsmark Sportklubb, Blåsmark (Piteå). På programmet: Trimning, learning by doing! Utställningsträning, teori + praktik, vad betyder Cert, CK, BIM och hur gör jag i ringen? Mat o fika samt massa hundsnack!!!  
Kostnad: medl. 200:-, icke medl. 300:- inkl mat o fika.

Anmälan: senast 20/10 till Anna 0911/393 30, darkrussells@hotmail.com eller Anne 0911/685 66 070-23 95 59

#### Lördag 27/10

13.00 Kaffe + Trimning  
17.00 Gemensam skogs promenad  
18.00 Middag

#### Söndag 28/10

10.00 Kaffe + utställnings teori  
12.00 Lunch  
13.00 Trimning  
15.00 Utställningsträning ute.  
17.00 Avrundning

#### Parsonpromenader

Första söndagen i varje månad med start 7 oktober träffas vi kl 11.00 för att gå ut med våra hundar. Ta gärna med en liten matsäck!

Luleå: Kronan (gamla TV4) Kontaktperson: Carina Pettersson 0920/22 08 32, 070/622 66 2

Piteå: Pitholmsheden (Piteortens chark) Kontaktperson: Anna Wikström 0911/393 30, 070/553 93 31, Anne Carlsson 0911/685 66, 070/239 65 59

Umeå: Parkeringen nedanför Bräntberget (Mariehemsängarna) Kontaktperson: Liselott Berglund 070/313 22 18

Anna Wikström  
darkrussells@hotmail.com  
0911/393 30

# Upprop

## från Valberedningen

**N**u är det dags att komma med förslag till styrelse för Parsonklubben inför 2008. Du kan göra det muntligt via telefon och/eller via E-post till någon av oss.

De föreslagna kandidaterna kommer samtliga att presenteras i årets sista nummer av Newsletter. Det är därför viktigt att du motiverar ditt förslag så bra som möjligt - att vederbörande har tackat ja till nomineringen är självklart. Årsmötet är sedan suveränt att utse kommande styrelse. OBS att vi eftersträvar en så spridd förankring i Sverige som möjligt, eftersom det numera går alldeles utmärkt att ha styrelsesammanträden via nätet.

Nedanstående utdrag ur stadgarna är en påminnelse om vad styrelsen har för uppgifter utöver att se till att budgeten hålls.

## § 1 ÄNDAMÅL

Föreningen - ansluten till Svenska Terrierklubben har till uppgift att inom landet väcka intresse för och främja aveln av Parson Russell Terrierrasen samt att verka för en sund utveckling av rasen.

## § 2 VERKSAMHET

Föreningen förverkligar sina syften genom att:

- ämna saklig rasinformation och verka för planmässig avel
- anordna utställningar samt aktivera utställningsintresset
- uppmuntra medlemmarna till att delta i dressyr och praktiskt bruk av hundar till hörande föreningens ras
- genom lämplig upplysningsverksamhet (publikationer m.m.) sprida kännedom om rasens förutsättningar
- avgiva yttranden och verkställa utredningar på begäran av moderklubben (SVTEK) eller när annan anledning föreligger

Birgitta Lindius  
Jan-Erik Bauman  
Anneli Westerlund

birgitta.lindius@telia.com 08-530 256 90  
je.bauman@comhem.se 08- 530 386 67  
anneli\_westerlund@spray.se 08-57972633

## Valda till 2008 kan ersättas på årsmötet 27 jan 2008

ORDFÖRANDE	Katarina Johansson	Ordf. väljs på ett år	Lokalansvarig västra Sverige
VICE ORDFÖRANDE	Anna Wikström	Vald till 2009	Lokalansvarig norra Sverige
SEKRETERARE	Isabella Asp	Vald till 2008	
KASSÖR	Cilla Bergman	Vald till 2009	Lokalansvarig mellansverige
LEDAMOT	Vivianne Alm	Vald till 2009	
LEDAMOT	Conleth Hanlon	Vald till 2008	Jaktansvarig samt lokalansvarig Sthlm
LEDAMOT	Anette Ahlgren	Vald till 2008	Lokalansvarig södra Sverige
SUPPLEANT	Lene Nordström	Vald till 2008	Smk RAS, sammanställer listor, kontakt för World 2008
SUPPLEANT	Jeanette Åkerblom Adler	Vald till 2009	PR-ansvarig
REVISOR	Henry Lidholm	Revisorer väljs 1 år i taget	
REVISOR	Ulrika Gleisner	Revisorer väljs 1 år i taget	
REVISORSSUPP.	Liselott Rantanen	Revisorer väljs 1 år i taget	
REVISORSSUPP.	Mats Skarfors	Revisorer väljs 1 år i taget	
VALBEREDNING, SMK	Birgitta Lindius	Valberedning utses av närvarande på årsmötet	
VALBEREDNING	Jan-Erik Bauman	Valberedning utses av närvarande på årsmötet	
VALBEREDNING	Anneli Westerlund	Valberedning utses av närvarande på årsmötet	



# MH

med mera...

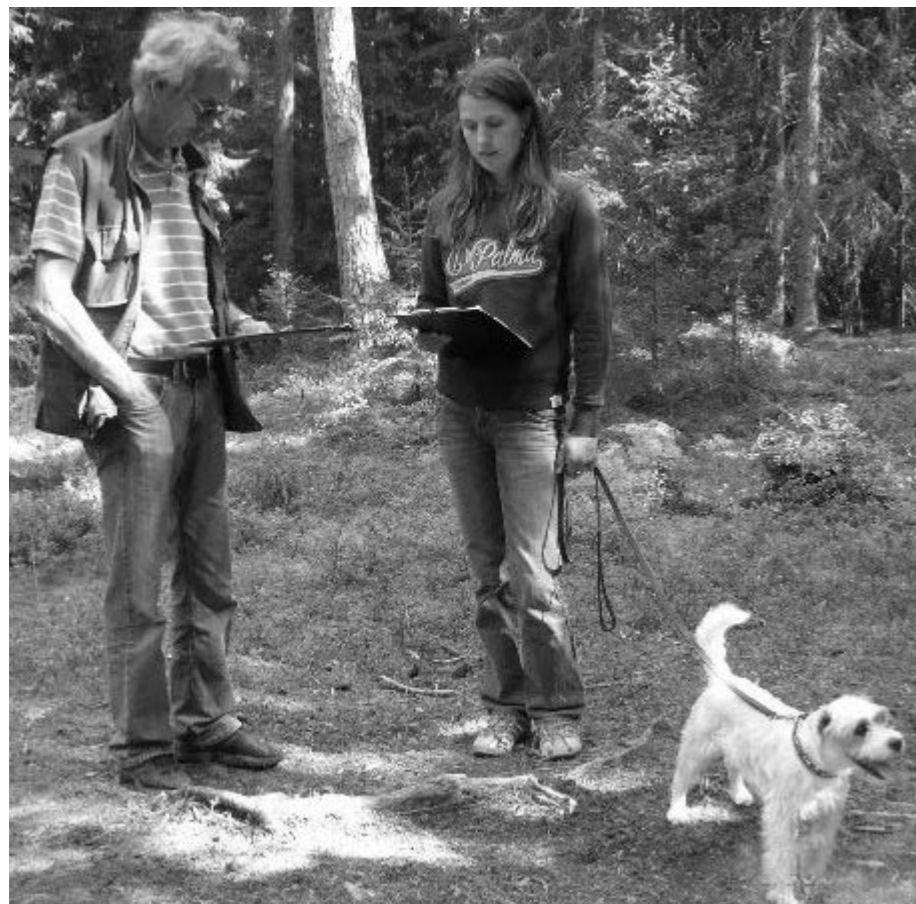
Lördagen den 18 augusti var det dags för mentalbeskrivning, MH, för Parsonklubbens räkning. Klubben som var så snäll och ställde upp med plats och figurer var Gnesta-Trosa BK. Beskrivare var Bengt Pettersson. Sju hundar kom, den åttonde dök inte upp och meddelade inte heller förhinder. Tyvärr gjorde detta att någon annan inte fick chansen. Så svårt som det är att komma med på MH är det jätteviktigt att man meddelar förhinder. Om inte annat så brukar klubben där det anordnas ha någon reserv som kan komma med kort varsel. Vädret var det bästa tänkbara för hundarna, inte särskilt varmt men strålande sol.

Det var lite varierande ålder på hundarna och det märktes även på resultatet. De äldre och lite mer mogna individerna hade inte alls lika stort intresse av att leka med allt och alla. Inte heller visa dom så starka reaktioner.

Det får man räkna med när det gäller äldre hundar, dom har mer livserfarenhet och tar inte allt på så blodigt allvar. Men ungdomarna lekte för fullt. Sedan kan man se att Parson är en svår ras att beskriva, dom avreager väldigt snabbt och det fanns en och annan som bara kollade på skramlet eller overallen och sedan sprang vidare. Dom var redan färdiga. Så det är nog inte helt lätt av vara beskrivare på våran ras. Min förhoppning är att vi ska kunna få till ett samarbete med Gnesta-Trosa BK och kunna ha ett MH där varje år. Tyvärr är det så att klubben själv inte tjänar så mycket pengar på att anordna MH:n. Mitt förslag är då att ta ut 50 kr extra för varje startande hund som klubben får ta som tack för att dom ställer upp. Det blir i alla fall 400 kr extra till klubbkassan. Frågan är om ni som vill ha era hundar beskrivna tycker att 400 kr är för mycket pengar att be-

tala? Trots allt är detta något som man bara gör en gång i hundens liv. Ni får gärna hör av er till mig om synpunkter på mitt förslag och intresse av att delta på MH nästa år. Jag hoppas att alla hundar och ägare åkte hem nöjda över sina prestationer under dagen.

Anneli Westerlund,  
anneli\_westerlund@spray.se



# webb spalten

JAG ÄR FÖRÄLSKAD. Min favoritpryl datorn har fått konkurrens av en ny manick. Min nya kamera. Datorn har i och för sig fortfarande en stor plats i mitt hjärta trots kameraromansen. Med datorn kan jag titta på mina bilder, redigera dem och skriva ut dem. Hur skulle jag klara mig utan? :)

Skillnaden mellan min 7 år gamla "vanliga" digitala kompaktkamera och den nya superdupriga digitala systemkamera är otrolig. Hela sommaren sprang jag runt och fotade på "Autoläge" som visserligen producerade jättefina bilder. Nu går jag fotokurs och får fotografera papperstussar och bilar i farten och samtidigt lära mig alla fina finesser med kameran. Hur kul som helst.

Idag skulle jag träna på "slutartid". Genom att ha en kort slutartid kan man "frysa"

rörelser och vem kan vara lämpligare som fotomodell än min livliga parson Jim? Men tror ni han förstod det? Helt plötsligt ville hundulningen inte alls hoppa. Jag tror jag tog nästan 100 bilder på honom, de flesta antingen sudiga eller halshuggna när jag gav upp. Men tänk så roligt när jag satte in minneskortet i datorn och tittade igenom "skörden" och hittade Kortet med stort K där hela han är med, i fokus och i rörelse. Sen kunde ju bakgrunden varit bättre, men ändå. Det är superkul med fotografering. Man får behärska sig att inte ta alla bilder på vovven bara!

Vill du se några av mina alster?

<http://picasaweb.google.com/lena.c.lindstrom>

Trevlig höst  
Lena Lindström



## Kennel Danscan's



### Danscan's Special Tina

(Hillbilly Russian Roulette-Cudweed's Up Town Girl)

Född 2006-08-24

**1. Best in Show unghund**

**Best i Racen**

**Bornholm 2007-06-30**

**Bäst i Rasen**

**Ronneby 2007-08-12**

Kennel Danscan's  
Lene Nordström  
Saleboda 1461

37034 Holmsjö, Blekinge  
[www.danscans.se](http://www.danscans.se)



## STYRELSE

ORDFÖRANDE	Katarina Johansson Alidebergsg. 5 506 31 Borås e-post joygarden@telia.com Tel: 033-29 35 50 · 0706-199966
VICE ORDF.	Anna Wikström Lostigen 4 944 92 Blåsmark e-post darkrussells@hotmail.com Tel: 0911-393 30 · 070-553933
SEKRETERARE	Isabella Asp Friparksv.7 146 38 Tullinge e-post Isabella.asp@telia.com Tel: 08-7782870 · 070-2666538
KASSÖR	Cilla Bergman Måsvägen 6 702 20 Örebro e-post cilla.bergman@telia.com Tel: 019-32 32 21 · 0706-091907
LEDAMOT	Conleth Hanlon Hägervägen 12 122 39 Enskede e-post conleth.hanlon@telia.com Tel: 08-39 01 77 · 0709-70 49 31
LEDAMOT	Anette Ahlgren Betesvägen 8 245 91 Staffanstorp e-post greviehills@hotmail.com Tel 046-25 80 79 · 0708 -131866
LEDAMOT	Vivianne Alm Idrottsgatan 22 692 33 Kumla e-post viv.alm@telia.com Tel: 019-578787 · 070-95255582
SUPPLEANT	Lene Nordström Saleboda 1461 370 34 Holmsjö e-post nordstrom@kna.se Tel 0455-97208
SUPPLEANT	Jeanette Åkerblom Adler Stenkumla, Kviungs 314, 621 95 Visby e-post jeanetteadler20@hotmail.com Tel 0498-262133 · 070-4332974

## REVISORER

ORDINARIE	Henry Lidholm Ekorrvägen 5A, 146 57 Tullinge e-post foxrunner@glocalnet.se Tel 08-551 712 40
ORDINARIE	Ulrika Gleisner Bältesgatan 20 212 28 Malmö e-post ulrika.gleisner@spray.se Tel 040-23 05 85 · 070-798 10 24
SUPPLEANT	Liselotte Rantanen e-post lotta.rantanen@zeta.telenordia.se Tel 08-550 662 60
SUPPLEANT	Mats Skarfors Tel 0152-15716 · 070-6900841

## LOKALOMBUD, AVELSKOMMITTÉ &amp; JAKTSEKTIONEN

AVELSKOMMITTÉN	Lene Nordström (smk) nordstrom@kna.se Tel 0455-97208 Anja Månström beachrunners@spray.se 0414-31238 Annica Andersson adesso@parson.nu 08-51013301
JAKTSEKTIONEN	Conleth Hanlon (smk) conleth.hanlon@telia.com 08-39 01 77 · 0709-70 49 31 Henry Lidholm foxrunner@glocalnet.se 08-551 712 40 Peter Wikström darkrussells@hotmail.com 0911-39330
LOKALOMBUD	
VÄSTER	Katarina Johansson joygarden@telia.com 033 -293009 · 0706-199966
MELLERSTA	Cilla Bergman cilla.bergman@telia.com 019-323221 · 0706-091907
ÖSTER	Linda Borg linda-borg@tele2.se 076-109 49 75
NORR	Anna Wikström darkrussells@hotmail.com 0911-39330
SÖDER	Anette Ahlgren greviehills@hotmail.com 0708-131866, 046-258079, ass. Malin Bouvin, 0709-668766, 040-223266,

## VALBEREDNING

Birgitta Lindius (smk) Malmtorpsvägen 19 147 71 Grödinge  
e-post birgitta.lindius@telia.com Tel: 08- 530 256 90  
Anneli Westerlund Pilvägen 40 19142 Sollentuna  
e-post anneli\_westerlund@spray.se Tel: 08-57972633 · 070-2448963  
Jan-Erik Bauman Emanuel Birkes väg 8H 144 30 Rönninge  
e-post je.bauman@tele2.se Tel: 08- 530 386 67 · 073-973 7084

## INLÄGG

## DEBATT

## KOMMENTARER

Nu har två år med Parson passerat för mig. Ja, "rasen" har ju egentligen legat mig varmt om hjärtat sedan jag tog in den första rastypiska Jack Russells till Sverige 1985. Detta är snart 23 år sedan och långt innan "Parson" över huvudet var ett begrepp.

I lika många år har jag arbetserfarenhet med terrierna i såväl gryt som ovan jord. Att på något sätt använda terrierna till vad de är avsedda för har fallit helt naturligt för mig.

Jag har också, som kanske många inte vet, en gång varit SKK behjälplig med såväl standard som ingress för Parson Russell terrier.

Denna artikel handlar inte om dina hundar eller mina hundar, den handlar om att ge alla en tankeställare om vad som händer med rasen.

Under de senaste två åren har jag med fasa noterat både stora brister hos såväl uppfödare och domare på rasen. Dessa två kategorier skall ju vara de som bäst skall kunna rasen och se till att standard, kvalitet och instinkter bevaras.

Under förra året deltog jag på fyra utställningar och i år har det inte blivit fler. På dessa sammanlagda åtta utställningar har jag endast kunnat se två domare som åtminstone haft lite hum om vad det är för ras de bedömer, och tre domare som med vissa tvivel om rasens karaktär trots allt bedömt terrierna efter deras konstruktion och inte efter vilken klass de gått i eller vem som funnits i andra sidan av snöret!

### I standarden, under helhetsintryck kan man läsa:

Parson Russell Terrier är en terrier avsedd för arbete, aktiv och smidig, byggd för snabbhet och uthållighet. Huvudsakligen en praktiskt arbetande grythund med kapacitet och bygg-

## THE MOOSE IS LOOSE...

nad för grytjakt och jakt tillsammans med drivande hundar. Till temperamentet är den självsäker och vänlig.

Bara en liten titt på vad standarden säger om helhetsintrycket kastar ut, förlåt mig, mer än 50 % av alla hundar som visas i utställningsringen. Aktiva må hända att många är men smidiga och uthålliga kan man lätt ifrågasätta, och var finns de muskler som gör att hunden kan springa tillsammans med drivande hundar?

### Hur många Parsons har byggnad och flexibilitet för praktiskt arbete som grythund?

Tyvärr inte många! Men trots detta premieras de med CK, Cert, Cacib och står som BIR och BIM på utställningarna. Hur kan domare överhuvudet bortse från det som egentligen är väsentligast för rasen och premiera hundar som är så stora att de möjligen lyckas få in huvud och hals i ett naturgryt?

Vad det gäller temperamenten över lag finns det alldeles för många som är veka, osäkra eller aggressiva. Detta bryter också mot helhetsintrycket.

Om man förflyttar sig en bit ner i rasstandardens finner man under **Bröst: Bröstkorgen skall vara måttligt djup. Man skall med medelstora händer kunna gripa om bröstkorgen bakom skuldrorna.**

Hallå!! Hallå!! Hur många domare gör det? En eller annan flamsar med händerna över sidorna på bröstkorgen men spanna har jag inte sett någon göra.

Här kan vi lätt plocka ut 25 % till av de hundar som ställs ut.

Här skall man också tänka på att begreppet "spanna" omfattar mer än att man når runt bröstkorgen.

Nej, det hela handlar om konstruktion,

flexibilitet och balans.

Bröstkorgen skall vara konstruerad så att man kan pressa samman den. Det kan man inte göra om bröstkorgens går ner i ett djupt V.

Undersidan skall vara närmast flat för att hunden skall ha balans.

Ett bra rättesnöre för att se om det här stämmer (gamla terriermän har inte fel) är att vika hunden dubbel så att nos möter svansrot samt att väga hunden i en hand genom att låta den balansera på bröstkorgens djupaste del. Där ska hunden ligga utan att tippa framåt eller bakåt.

Är man osäker på att spanna kan man använda ett måttband och mäter bröstkorgen över 50 cm är den för stor. 50 cm är ungefär maximal storlek för att komma igenom nålsögat i konstgryt.

Nålsögat, en förträngning, är 13 X 17 cm samt 30 cm långt. På prov skall hunden passera ett stående och ett liggande förträngning.

Nu har vi plockat bort ytterligare ett antal hundar.

Dels ”Älgarna” på 40-45 cm som ändå skulle varit borta på grund av att de är utanför idealhöjden – hanhund idealhöjd 35 cm (36 cm, red.anm), för tik 33 cm +/- 2 cm – samt de som är så stora i bröstomfånget att de inte klarar av vad de är avsedda för – grytjakt!

Vad har vi som restsumma? 15-20 %? Det är skrämmande.

Här tycker jag att uppfödarna borde ta sitt ansvar och istället för att avla på enbart exteriör försöka få en optimal partner för att förhoppningsvis få avkommor som bättre faller under standarden i helhet.

De hundar som nu är borta, 80-85 %, omfattar den största delen av rasen och jag anser personligen att vi är ute på hal is. Vi befinner oss ungefär på samma ställe som Tysk Jaktterrier gjorde för ungefär 15 år sedan. Med en handfull väl använda hanhundar för mankhöjden i luften och temperamenten var inte de roligaste att konfronteras med.

Sedan arbetsproven lagts in som ett måste har man kunnat rätta till problemet på ett smidigt sätt.

Jag tycker att Parsonklubben skall gå på samma linje.

Att starta med är att kräva att Parson blir bedömda av domare som kan standarden och följer den.

Lägga in till SKK om krav på godkänt grytanlagsprov, alternativt godkänt karaktärsprov med förträngning, för tävlan om Cert.

Själv kan jag leva med ett sladdrigt öra, ljusa ögon eller en övertecknad individ men **aldrig** med en Parson som har ett dåligt temperament och definitivt inte med en Parson som inte är konstruerad så den har möjlighet att användas till vad den är avsedd för – grytjakt.

Som slut vill jag skriva att jag redan förekommit flera av era kommentarer.

- ”Jag är inte intresserad av jakt”.
- ”Jag har bara min hund till sällskap”
- ”Min hund har fått ( ???? ) på utställning så du har fel”
- ”Tycker inte hon ska lägga sig i”

Ni får tycka vad ni vill, och aktivera eller inte aktivera er hund som ni vill men så länge vi har en rasstandard skall denna följas oavsett vad man tycker och tänker. Dessutom har uppfödare av rasen ett arv att förvalta och anser man att man inte har det ja då kan man lägga av.

Jag hoppas att många tar min insändare på orden och kommer igång med en debatt. Naturligtvis hoppas jag att så många som möjligt möter upp vid konstgryten för att prova på och genom detta också försäkra er om att er hund har vad som krävs. Kunniga tränare hjälper er till rätta och ni behöver inte vara oroliga att hunden kommer till skada.

Dessa träningar, tester och prov har inget med praktiskt arbete att göra så ni kommer inte att få en ”jaktidiot” om ni engagerar er.

*Monica Olsson Bäck*

## KOMMENTARER

### DEBATT

**Henry Lidholm är medlem av jaktkommittén och parsonuppfödare, kommenterar Monica O-B:s inlägg som följer:**

JU HÅRDARE MAN ARGUMENTERAR för en sak, ju mindre lyssnar folk. Visst kan man ge uppfödare en tankeställare(känga?). Men frågan är om det gagnar saken man är ute efter att poängtera.

Jag tror att man lugnt och sakligt ska påpeka för nya (och gamla) uppfödare att det faktiskt är grythundar vi föder upp.

Sen det här med krav på GK GA-prov, har ju motionerats om ett flertal gånger vid årsmötena, även om det var knapp majoritet (emot) senast.

Ska man få igenom sådana krav måste man ju själv komma på årsmötena och rösta, och även själv lägga sådan motioner.

Att bara skälla på andra leder ingen vart. Nej, man måste föregå med gott exempel och ta fram egna grytchampions för att visa vart skåpet ska stå.

Att t.o.m. kravet på Gk karaktärsprov röstades ned med motiveringen att grytproven och grytjakten snart är förbjuden tyder bara på ointresse, och att man inte insett vad rasstandardens säger.

Idag finns mer möjligheter än på mycket, mycket länge att prova sina hundar i provgryt, då det byggs provgryt och grävlingshägn i en takt som aldrig förr.

Jag tror mer på beröm för de som gör något än att kasta dynga.

Mvh  
*Henry*

**PS.** Vi ses i Ludgo (UGK), eller hos DGK, ÖNGK, VNGK, SÅGK, SMGK eller någon annan lokalklubb inom SGK som bygger gryt och kämpar på. Och det gör vi för er, mina damer och herrar, bästa grythundsägare. Allt är serverat, träna, prova, meritera era hundar och låt dom få ha KUL **DS**.

## KOMMENTARER

### DEBATT

**Lene Nordström är medlem av avelskommittén, suppleant i klubbstyrelsen och parsonuppfödare och kommenterar Monicas debattinlägg:**

MONICA OLSSON BÄCK SKRIVER bl.a. att det ”inte handlar om dina eller mina hundar”, men det tror jag att det i hög grad gör. Hela rasen – parson russellterriern i Sverige – generaliseras p.g.a. att Monica Olsson Bäck har ställt ut på åtta utställningar under SKK:s regelverk, under de två åren som hon har ägt SKK-registrerade parson.

Det är min fulla förvissning att alla uppfödare vill och försöker föda upp hundar som är så nära rasstandardens ideal som möjligt och att man som uppfödare inte kan lastas för vad domarna gör. Det måste ju höra till det viktigaste för en uppfödare - att föda upp friska, HD-fria, rastypiska valpar som kan vara till glädje för valpköparen och där hunden får ett bra liv.

Sedan är det ju det; vill ”vanliga människor” ha en parson enbart som jakthund? Förr hölls ju hundar enbart för att göra nytta och att jaga. Samhället utvecklas och så värst många människor har inte jaktmarker eller möjlighet att jaga, men man vill ändå ha hund. De flesta, som köper parson russellterrier i dag, vill ha dem också till sällskap, agility, lydnad, utställning osv. Intresset för att aktivera sin parson också med grytträning är starkt stigande i Parsonklubben. Jag delar därför inte oron över rasens utveckling i Sverige. Tvärtom så tycker jag att den är positiv, vilket även den senaste utvärdering av RAS visar.

En utställning är en bedömning av exteriören och därför tycker jag inte att man skall ha krav på grytprov och liknande för att tävla om cert. Det krävs ju inte heller utställningsmerit för att bli jaktchampion. Det är inget de länder som vi har att jämföra oss med inom FCI kräver heller och varför skulle vi i Sverige ha andra regler? Enligt min mening så är de flesta nordiska domarna rätt väl inlästa på rasen och enligt min erfarenhet så slår man också ner på dåligt temperament

om det förekommer på utställning. Jag vill gärna fortsätta att verka inom styrelsens ram för att parson russellterriern blir bedömda av kunniga domare. Skulle det finnas särskilda önskemål om domare, så inkom gärna med förslag, så kan vi sammanställa dessa och vidarebefordra dem till länsklubbarna inom SKK och SvTek, som är de som håller i att invitera domare till de utställningar som de arrangerar.

Lene Nordström

#### KOMMENTARER



#### Katarina Johansson replikerar i egenskap av Parsonklubbens ordförande:

UPPFÖDARNA HAR ETT stort ansvar, vad är det för Parson som vi vill ha, förhoppningen är att vi alla strävar för att följa rasstandarden inte för att endast kunna sälja valpar.

Parsonklubbens önskemål och drivkraft är att Parson förblir en arbetande hund vilket rasstandarden påvisar, inte en utställnings Parson och en arbets Parson.

För att kunna påverka våra domare måste vi få igång en dialog med SKK och vår domarkår och vi får diskutera hur vi kan få till detta.

Katarina

#### KOMMENTARER



#### Lena Kjempengren är mångårig norsk parsonuppfödare, utställningsdomare och till yrket veterinär och nappade på att kommentera debattinlägget från Monica:

JEG HAR MED INTERESSE lest Monica Bäckes debattinlägg vedrörande parson och hva som händer med rasen. Her er min kommentar.

Før at repetera lite historie først; som Monica fikk jeg min første høgställda jack russell i 1985. Sarah var inte spesielt vacker, men på den tidspunkten var jeg iallafall klar over det her med høgställd kontra lågställd jack russell og jeg visste hva jeg ansåg som den retta typen ☺ Den første hanhunden jeg använde i min avel var faktisk en hund av Monicas

Bäckes oppføding; Foxbolt Helmer Mudd, eller Double Barrel's Foxbolt Helmer Mudd som han blev hetande innoim Kennelklubben. Fram til Kennelklubbens godkännande av parson russell terriern, arbetade jag med rasen innoim JRTC of Sweden, som Monica. Ja, jag er "norrbagga", men her i Norge fanns ingen motsvarande klubb, så jeg besøkte Sverige flitig redan for 20+ år sen ☺

Tidlig på 1990-talet, da rasen parson blev tatt opp i Kennelklubben, gikk Monica og jag skilte vegar... Monica valde å stanna i JRTC of Sweden, mens jag valde å tro på at rasen på lång sikt best kunne förvaltas innoim kennelklubbssystemet. Min forvåning var derfor stor da jeg for knappe två år sen fann et "Double Barrel's Parson Corner" på Kennel Foxbolts hemsider. Numera finns det redan seks stykker parson på hennes kennel og jag har truffat Monica på et fåtal utställningar.

Jag tycker nog at två år og 8 utställningar er lite "tunt" med erfaring for å uttala seg såpass bombastisk om domare og oppføderkollegor. På dessa 8 utställningar tycks hon at ha sett mer "snørebedøming" og flera overstore og feltypede parsons enn jag har sett på låt oss seg 130-140 utställningar de senaste 10 åren. Men, det er kanskje for at spetsa til debatten ;-)

Før min egen del måste jag likaväl säga meg enig med Monica på mange punkter:

Ja, det finns fortfarande domare og oppfødere som antingen inte förstår eller inte bryr seg om hva som er vesentlig for at bibehålla rasen som en arbetande hund. Even om man inte sjålv jagar med sin hund finns det mange punkter i rasstandarden som er særskilt viktige for en arbetande terrier og det er inte showighet, god resning og et vackert huvud... Storlek er en ting, det går lett at måta, men *flexibilitet* er en annan minst lika viktig ting som lett "glømmas" av både domare og oppfødere. Flexibilitet er inte direkt synlig på en oppställd terrier, man måste handtera hunden for at kolla detta. Det er inte så lett at verkligen *førstå* hva som ligger i ordet "flexibilitet" for man sjålv har haft en riktig flexibel hund. Då kan man, både gjennom å handtera/spanna hunden, samt gjennom å se på hur den tar seg fram jämført med en mindre

fortsättning på s. 46



## Nytt for Nyfikna valpar

### Teckna Agrias valpforsakring.

Valpar är yrväder og alltid nyfikna på omvärlden. Allt kan hända og då behövs en stor försakring precis som for den vuxna hunden.

Valpforsakringar ska kosta mindre – tycker vi på Agria. Ge din valp allt stöd og trygghet den kan få – teckna Agrias Valpforsakring redan idag. Ring vårt KundCenter på 020-88 88 88 eller kontakta ditt lokala länsforsakringsbolag, du hittar oss också på [agria.se](http://agria.se).



## Svenska Parson Russell Terrierklubbens regler och rekommendationer förerhållande av parning- och valphänvisning.

Rasklubbens rekommendationer är att ej använda tik i avel som är yngre än 1.5 år och ej heller använda hanhundar i avel före 1 års ålder och att alla avelsdjur är HD-röntgade och BAER-testade före parning

### För uppfödaren gäller följande

- Tiken är minst 1.5 år vid parning
- Hanhunden minst 1 år
- Båda föräldrardjurens bör vara HD-röntgade och BAER-testade före parning
- Valpkullen finns för hänvisning fr.o.m parningen t.o.m. att valparna nått 9 månaders ålder om så behövs.
- Uppfödaren måste via mail eller telefon anmäla när valparna är födda, först då flyttas annonsen över till valpsidan. OBS! Även om tiken går tom skall detta anmälas.
- Föräldrardjurens meriter och namn måste via mail eller telefon anmälas samtidigt som "Parningar gjorda eller valpkull anmäls" (Föräldrardjurens meritkrav se nedan, info finns även på sidan om parningar och på valpsidan). Dessa meriter skall vid behov kunna styrkas skriftligt (t.ex för utländsk hund.)
- Söker uppfödaren "Fodervärd" till valp/-ar skall föräldrardjurens namn lämnas via mail eller genom telefon till valpförmedlaren.  
För fodervalpen/-ars föräldrar gäller samma meritkrav som för föräldrarna till hänvisnings-valpar.
- OBS! När sista valpen är levererad skall kullen avrapporteras omgående, samma gäller fodervalp; så fort fodervärd hittats till valpen skall annonsen avrapporteras.
- Efter kullen fyllt 2 månader skall aktualisering ske 1 gång/ månad för att servicen skall kvarstå, annars tas den automatiskt bort från valpförmedlingen.
- Har hänvisning av valp/valpkull skett utan föregående anmälning av "Parningar gjorda", gäller samma regler som punkten ovan. (aktualisering skall ske 1 gång/månad).
- Aktualisering 1 gång/månad gäller även "Fodervärdsvalp/-ar"
- När valparna är äldre än 9 månader kommer de att flyttas över till "Vuxna hundar", för dessa hundars föräldrar gäller samma regler, meritkrav och aktualisering som för hänvisning av valpar o fodervärddar.

### Angående föräldrardjurens meritering gäller följande

- Båda föräldrardjurens måste ha lägst en 2:a i kvalitet på officiell utställning alt. officiell arbetsmerit.

### SPRTEK regler för Omplaceringar

- OBS! Önskas hund på omplaceringslistan måste hunden vara registrerad i SKK och vara av rasen Parson Russell Terrier. Men i övrigt finns inga andra krav annat än att "omplacering" är medlem i SPRTEK.
- Hänvisning av omplacering sker i 4 veckor, med möjlighet till förlängning med 4 veckor i taget.  
OBS! Det är uppfödarens skyldighet att avrapportera om tiken gått tom, sålt alla valparna, fodervärd hittad till fodervalp eller omplaceringshund blivit placerad innan hänvisningsperioden gått ut. Detta endast för att aktuella uppgifter skall finnas hos vår valphänvisare att förmedla till intresserade. Det vinner vi alla på i längden!

Denna hänvisningsservice kommer att finnas med i varje nummer av vår medlemstidning Newsletter. OBS! Fr.o.m den 1 juni år 2006 blir det ännu en ny regel på valpförmedlingen! Då kommer det att kosta 50:- per valp om förmedling sker genom Svenska Parson Russell Terrierklubben. SPRTEK skänker då ett medlemskap i vår klubb till varje valpköpare. Om en uppfödare förmedlar minst 6 st valpar genom SPRTEK, får uppfödaren utan kostnad stå med på klubbens uppfödarelista utan kostnad påföljande år.

Parningar	
Marie Peraic Rydaholm 0472/251 50 0736/88 24 44	Parade: Good Girls Tulo-Twirl x Tenderlands Aglaia. Valpar beräknas att födas 15 oktober och blir då leveransklara ca.10-16 december, vecka 50.
Marble Cocktail's Saga Hernefjord Bjälbo-Skänninge 0142-431130739-602311	Parade: Pablo-Aimar x Kajsa-Crona. Valparna beräknas att födas i mitten av november och leverans blir då första veckan 2008.
Minnepy's Pia Hedfors Harbo, Uppsala 0292/306 63 0705/34 98 18	Parade: Minnepy's X-Split Vision x Minnepy's Flash'N Look Valpar väntas v. 29. För mer information kontakta Pia.
Valpar 0 - 4 månader	
Gunilla Ehrborg Lerum 0302/171 54	Valpar födda den 2/7. Två leveransklara hanar kvar. Föräldrar: Jackwoods Simple Simon Say x Touchstone Delicate
Pia Lindblom Fellingsbro 0581/418 00 070/720 16 06	Fyra stycken hanvalpar födda 23 juli finns till salu. Valparna är färdiga att flytta till sina nya hem v. 38 ( ca. 17-23 september) Föräldrar: Traceland's Tipton Scott x Autumn
Hök mossens Maria Larsson Per-Arne Gustavsson Grythyttan 0591/143 44 070/489 53 77	Valpar födda den 31 augusti, 2 hanar och 3 tikar. Valparna beräknas bli leveransklara v. 43 (ca 26-28 oktober) Föräldrar: Pro Primos Billy The Kid x Zippa
Skogsvallare Anna Hall Ämmaryd-Holsbybrunn 0383/46 40 80 070/855 43 79	Valpar, 4 tikar och en hanvalp finns till salu. Valparna beräknas bli leveransklara v. 39 ca. 25-30 september Föräldrar: Good Girl's Tulo-Twirl x Nado Shiz's Kerenza Skogsvallare
Valpar 5 - 9 månader	
Baradalens Thomas Delserius Bara 040/91 22 03 070/693 56 69	Leveransklara valpar födda 28/2 finns till salu, 1 tikar och 1 hane. Föräldrar: Danscan's Henke x Ratjack My Doris
Fodervärd	
Honeyfarm Birgitta Lindius Isabella Asp Grödinge 08/530 256 90 08/778 28 70	Honeyfarms International Catch, född den 6 mars 2004, önskar aktiv fodervärdsfamilj p.g.a mattes sjukdom. OBS endast Stockholmsstrakten. Catch älskar barn, men inte andra hanhundar. Föräldrar: Susan Pride Amaretto x Vega

## fortsättning från s. 46

flexibel hund verklegen förstå hur viktig detta är för rasens arbetsförmåga/möjlighet til at ta seg fram på trånga platser. Trots at alla mina "hemmahundar" har grytanlagsprov ser jag definitivt at det er olika hur lett dom tar seg fram i grytet. Flexibilitet beror förresten också på hunden kroppslängd. Ryggens längd och inte minst *ländens* längd. En vesentlig forskjell på till eksempel fox terrier och parson russell er lengden på länden. Kort länd er en av orsakene til et helt annat og *mindre flexibelt* rørelsesmønster hos fox terrier kontra parson. Et viktig punkt at beakta i mitt tycke!

Ja, det finns också hundar med alt för djupa, stora och/eller v-formade bröstorgar. För stora/djupa bröstorgar borde dom flesta klara av at se, men betydningen av bröstorgens *form* er inte lika lett at forstå. Efter at själv ha haft enstaka hundar med en ekstremt flexibel bröstorg ser jag nu klart samanheng mellom *form* og *flexibilitet*, men jag fattar at det er svært at forstå för både domare og oppfödare om dom inte har sett i praktiken hur viktig det här punktet er hos denna ras.

För at endra på det her er jag av den oppfatning at det blir opp til oss oppfödare själv at påverka både domare og andra oppfödare gjennom at oppmana rasklubben til opplysning i form av seminarier og kursar. Evt. kan man også innføre obligatorisk mätning igjen... At døma 85% av alla utställda parson "nord og ned" efter et par år med rasen tycker jag som sagt er lite hårdt. Men, jeg håller med om at vi måste akta oss så at inte rasen ender opp som en 2. rangs fox terrier! Gryttråning og prov kan varmt anbefalas. Det er otrolig facinerande å se hundarna gjøre hva dom er skapad for ☺

Mvh Lena

## O B S !

Kasta inte bra originalbilder på era hundar när ni förminskat dem för skärmbildbruk. Behåll de högupplösta originalen - så att de kan vara med och höja bildkvaliteten här i Newsletter framöver.

PARSON  
NEWSLETTER

## Tidningen ni läser nu...

... trycks i svartvitt till största delen - av kostnadsskäl - men från och med detta nummer kan ni se samma nummer i fyrfärg på klubbens medlemssidor. Tidigare nummer från senhösten 2005 och framåt finns sedan i somras tillgängliga i pdf-format för er som tillkommit som medlemmar eller som har tappat bort gamla tidningar. Nu även i en fyrfärgsvariant.

Glöm inte att **motioner** ska vara klubbens sekreterare tillhanda **senast 1 november** för att de ska komma med i nästa Newsletter!

Birgitta; Jan Erik och Anneli i **valberedningen** ser fram **emot tips på bra personer** som kan avlösa de i styrelsen som ska ersättas! Och glöm inte - håll utkik efter en potentiell redaktör för vår klubbtidning.

Tandkort och BAER-test till Anja i Avelskommittén.

Njut hösten med era parson!  
*På återseende i adventsveckorna*  
Annica

**PS.** Jag och Jan har just bestämt att vi gör julnumret också, så får styrelsen lite mer tid att finna en ny redaktion.

Läs denna tidning i fyrfärg på [www.parsonklubben.se/medlem/Newsletter.aspx](http://www.parsonklubben.se/medlem/Newsletter.aspx) **DS.**

NY REDAKTÖR SÖKES  
till Parsonklubbens NEWSLETTER

Kontakta avgående redaktören eller någon i styrelsen för vidare samtal eller anmäl ditt intresse till [newsletter@parsonklubben.se](mailto:newsletter@parsonklubben.se)

Nästa nummer av  
NEWSLETTER

manusstopp den 15 november och utkommer runt Lucia.

Stor julspecial  
En kennel presenterar sig

PARSON  
NEWSLETTER

SVENSKA PARSON RUSSELL TERRIERKLUBBENS MEDLEMSTIDNING

e-post [newsletter@parsonklubben.se](mailto:newsletter@parsonklubben.se)



ANSVARIG UTGIVARE Katarina Johansson  
Alidebergsg. 5 506 31 Borås  
Tel: 033-29 35 50

REDAKTÖR Annica Andersson 08-51013301  
MEDLEMSREGISTER/ Cilla Bergman  
ADRESSÄNDRING Måsvägen 6 702 20 Örebro e-post [cilla.bergman@telia.com](mailto:cilla.bergman@telia.com) Tel: 019-32 32 21  
KLUBBENS POSTGIRO 79 97 48 - 9 Ange vad betalningen avser + namn och adress

MATERIAL Färdiga annonser i A4 Indesign, Word eller pdf-format.  
Storleken på sidans tryckbara yta 182 x 266 mm.

MANUSSTOPP 1 mars Nr 1  
1 juni Nr 2  
1 september Nr 3  
15 november Nr 4

Tidningen utkommer fyra gånger per år och cirka fyra veckor efter manusstopp.

ANNONSPRISER/ Helsida färg 500:-  
MEDLEMMAR Helsida sv/v 200:-  
Halvsida sv/v 100:-  
Kommersiella annonser påslag 100% på medlemspriset

WEBBMASTER Lena Lindström [webmaster@parsonklubben.se](mailto:webmaster@parsonklubben.se)  
HEMSIDESADRESS [www.parsonklubben.se](http://www.parsonklubben.se)  
VALPFÖRMEDLARE/ För hela Sverige, och ansvarig för att tillgängliga kullar presenteras på hemsidan.  
VALPFÖRMEDLARE Britt Pereira  
Tel: 08 - 83 97 73 e-post: [britt.pereira@home.se](mailto:britt.pereira@home.se)

MEDLEMSAVGIFTER Helt pris 200:-  
Familjemedlem 50.-  
Skänkt medlem 50.-  
Rullande medlemskap över året (ej kalenderår)

WINDY VALLEY RUMBLING HINDS

**Kennel Double Barrel**  
*Monica Olsson Bäck 0456-292 80*

